

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Kontor
CGO

Dato
27. januar 2021

J nr. 2018-3458

Høringsnotat vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, biobrændstofloven, lov om naturgasforsyning og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af direktiv om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, herunder bestemmelser om oprindelsesgarantier, tilladelsesprocesser, om VE-fællesskaber samt bæredygtighedskriterier og kriterier for drivhusgasemissionsbesparelser for biobrændstoffer, biomassebrændsler og flydende biobrændsler, m.v.)

Udkast til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, biobrændstofloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af direktiv om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder) har været udsendt i høring fra den 20. oktober til den 19. november 2020.

Energistyrelsen har modtaget i alt 38 høringssvar, hvoraf følgende parter har fremsendt bemærkninger:

- Associationen Dansk Biobrændsel
- Better Energy
- Biogas Danmark
- Brintbranchen
- Daka Denmark
- Danmarks Almene Boliger
- Dansk Energi
- Dansk Fjernvarme
- Dansk Gasteknisk Center (DGC)
- Dansk Skovforening
- Danske Halmleverandører
- De Danske Bilimportører
- DI Bioenergi
- Drivkraft Danmark
- Emmelev A/S
- European Energy
- Eurowind Energy
- HOFOR
- KL
- Københavns kommune
- Landbrug & Fødevarer

- Landbrugets biomasseleverandører
- Middelgrundens Vindmøllelaug
- Nature Energy
- Neste
- Norlys
- Preferred by Nature
- Tekniq Arbejdsgiverne
- Waste Plastic Upcycling (WPU)
- Wind Denmark
- Ørsted
- 92-gruppen

Følgende høringsparter har meddelt, at man ikke har bemærkninger til høringen:

- Advokatsamfundet
- Dansk Arbejdsgiverforening
- Danske revisorer
- Erhvervsflyvningens Sammenslutning
- Forbrugerrådet TÆNK
- Rigsrevisionen

Svarene har berørt følgende punkter:

1. VE-tilladelsesprocessen (direktivets art. 16).
 - 1.1. Hvilke tilladelser tidsfristen dækker, og hvilken retssikkerhed det giver VE-opstillere
 - 1.2. VVM som en del af tilladelsesprocessen
 - 1.3. Kommunale beslutningsprocesser
 - 1.4. Tidsfristens længde
 - 1.5. Frivillig anvendelse af kontaktpunkt
 - 1.6. Ændring af elproduktionsbevillingen
 - 1.7. Tilladelse til etablering eller ændring af elproduktionsanlæg
 - 1.8. Fyldestgørende ansøgninger
 - 1.9. Vurdering af fyldestgørende ansøgninger
 - 1.10. Nettilslutning
 - 1.11. Hybridanlæg
 - 1.12. Byg og Miljø-portal
 - 1.13. Åben dør-projekter
 - 1.14. Vejledning
2. Oprindelsesgarantier for energi fra vedvarende energikilder (direktivets art. 19).
 - 2.1 Udstedelse af oprindelsesgarantier til produktion af energi fra vedvarende energikilder (VE-produktion), som har modtaget statsstøtte.
 - 2.2 Udstedelse af oprindelsesgarantier til brint fra vedvarende energikilder, PtX og for egenproduktion af VE.
 - 2.3 Indregning af udgifter til oprindelsesgarantier i varmeprisen.

- 2.4 Andre høringssvar til oprindelsesgarantier.
- 3. VE-fællesskaber (direktivets art. 22)
 - 3.1 Definition af VE-fællesskaber og præcisering af rettigheder og pligter
 - 3.2 Sammenhæng med borgerenergifællesskaber
 - 3.3 Barrierer for etablering af VE-fællesskaber
 - 3.4 Artikel 21 – VE- egenforbrugere
 - 3.5 Konsekvensrettelse som følge af høringssvar
- 4. Krav til brændstoffer, bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner m.v. til transport og til flydende biobrændsler (direktivets art. 25-31).
 - 4.1 Høringssvar vedrørende definitioner
 - 4.2 Høringssvar vedrørende bemyndigelsesbestemmelser
 - 4.3 Høringssvar vedrørende langsigtet aftale om fastsættelse af CO₂-fortrængningskrav og reduktion af drivhusgasser for transportsektoren
 - 4.4 Høringssvar vedrørende bæredygtighed
 - 4.5 Høringssvar vedr. avancerede biobrændstoffer og brændstoffer med lavt drivhusgasaftryk
 - 4.6 Høringssvar vedrørende UER'er
 - 4.7 Høringssvar vedrørende el
 - 4.8 Høringssvar vedrørende RFNBO's (PtX-brændstoffer)
 - 4.9 Høringssvar vedrørende genanvendelse af plastaffald
 - 4.10 Høringssvar vedrørende infrastrukturkreditter
 - 4.11 Høringssvar vedrørende flertællingsmekanismer
 - 4.12 Høringssvar vedrørende krav om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i iblandingskrav eller drivhusreduktionskrav
 - 4.13 Høringssvar vedrørende biobrændstoflovens formål
 - 4.14 Høringssvar vedrørende øvrige biobrændstoffer
- 5. Krav til bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler, der anvendes til produktion af elektricitet, varme, køling eller brændsler (direktivets artikel 29-31).
 - 5.1 Høringssvar vedrørende bemyndigelsesbestemmelser
 - 5.2 Høringssvar vedrørende definitioner
 - 5.3 Høringssvar vedrørende aftale af 2. oktober 2020
 - 5.4 Høringssvar vedrørende bæredygtighedskrav for skovbiomasse
 - 5.5 Høringssvar vedrørende ekstra danske klimakrav
 - 5.6 Høringssvar vedrørende identificering og beskyttelse af værdifulde områder og arter
 - 5.7 Høringssvar vedrørende bæredygtighedskriterier til landbrugsbiomasse
 - 5.8 Høringssvar vedrørende indberetning
 - 5.9 Høringssvar vedrørende indsamling af data
 - 5.10 Høringssvar vedrørende biogas til transport

5.11 Høringssvar vedrørende andre emner

6. Generelle betragtninger

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. Såfremt høringssvaret giver anledning til ændringer i lovforslaget, vil det fremgå af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger for hver behandling af høringssvaret. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Ud over de ændringer, som høringssvarene har givet anledning til, er der foretaget en række mindre ændringer, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer i lovforslagets bemærkninger.

1. VE-tilladelsesprocessen (direktivets art. 16).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet takker for de generelle bemærkninger om VE-tilladelsesprocessen, der kan ses i de samlede høringssvar. Nedenfor gennemgås de specifikke bemærkninger, hvor høringssparterne har gjort opmærksom på ønsker til ændringer.

1.1. Hvilke tilladelser tidsfristen dækker, og hvilken retssikkerhed det giver VE-opstillere

Dansk Energi skriver, at det er uklart i lovforslaget, hvad fristen på to år dækker over, og hvilken retssikkerhed den giver VE-opstillere i forhold til virkeligheden i dag.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en central indgang til information om hele processen og koordinering mellem de ansvarlige myndigheder for de relevante tilladelser til at opføre og drive vedvarende energianlæg vil medføre, at særligt opstillere af mindre vedvarende energianlæg vil opleve mindre kompleksitet og øget gennemsigtighed i processen. Det kan efter ministeriets opfattelse også medvirke til at styrke retssikkerheden for VE-opstillere. Der er dog på baggrund af høringssvaret foretaget en præcisering i lovforslaget, så det nu fremgår tydeligere, at de tilladelser, som forventes omfattet af samtidighedskonceptet, er de tilladelser, der er omfattet af tilladelsesprocessen og tidsfristen. Lovforslaget ændrer ikke på kompetencefordeling mellem myndighederne, hvilket også fremgår af lovforslaget. Opstillere vil derfor efter lovforslaget have samme klageadgang som hidtil for de enkelte tilladelser.

1.2. VVM som en del af tilladelsesprocessen

Dansk Energi opfordrer til, at tilladelsesprocessen skal starte, når VVM-screeningsafgørelsen er truffet, således at myndighederne maksimalt har to år til at udstede

VVM-tilladelse og tilvejebringe det nødvendige plangrundlag for projektet, såfremt VVM-rapporten er indkommet i rimelig tid efter screeningsafgørelsen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det følger af direktivet, at forpligtelser i henhold til EU-miljøretten, herunder VVM-processen, kan forlænge tidsfristen på 2 år. Der er dog foretaget en præcisering i lovforslaget, så det nu fremgår tydeligere, at tidsfristen, jf. VE II-direktivets art. 16, stk. 7, kan forlænges med den tid, der går med VVM-processen, og at denne forlængelse ligger i starten af tilladelsesprocessen, når den bliver anvendt. Se også nedenfor i afsnit 1.3 om kommunale beslutningsprocesser, herunder plangrundlaget.

1.3. Kommunale beslutningsprocesser

Dansk Energi og Wind Denmark ønsker, at de kommunale procedurer og afgørelser i forbindelse med kommune- og lokalplan omfattes af lovforslagets krav til tilladelsesprocessen og tidsfristen på 2 år, da det i høj grad er de kommunale procedurer, som medvirker til en lang sagsbehandlingstid for projekterne. Både Dansk Energi og Wind Denmark bemærker i den forbindelse, at den foreslåede implementering ikke opfylder deres forståelse af VE II-direktivets formål om at understøtte og fremme vilkårene for opstilling af vedvarende energi. Særligt Wind Denmark gør opmærksom på, at den derved manglende "one-stop-shop" er en omgåelse af intentionen med artikel 16, som netop skal lette en kompliceret proces.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at planlægningsprocessen er omfattet af den administrative proces, og at kontaktpunktet og de relevante myndigheder derfor skal vejlede herom. Planlægningsprocessen er derimod ikke omfattet af tilladelsesprocessen, idet plangrundlaget ikke udgør en egentlig tilladelse til at opføre noget i direktivets forstand. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er enig i, at lokalplanen er vigtig for bl.a. VE-projekter. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at både plangrundlaget på land og statens planlægningsproces og fysiske planlægning på havet er et fundament og en forudsætning for efterfølgende projektrettede tilladelser. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker yderligere, at formålet med VE II-direktivets artikel 16 forventes opfyldt ved, at lovforslaget bidrager til en simplere proces ved hjælp af ét vejledende kontaktpunkt med en hjemmeside, som sikrer en central indgang til et samlet overblik over relevante processer, og ved samtidig i indlevering og sagsbehandling af ansøgninger om relevante tilladelser. Der er taget højde for, at Danmark allerede har et velfungerende system, og implementeringen er derfor tilpasset den eksisterende danske praksis, hvor de forskellige lokale og statslige myndigheder samarbejder på tværs, og hvor de demokratiske processer og beslutningsprocedurer respekteres. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet mener dermed, at den foreslåede implementering opfylder VE II-direktivets formål for VE-tilladelsesprocessen uden at ændre de forskellige myndigheders kompetencer.

1.4. Tidsfristens længde

Dansk Energi påpeger, at sagsbehandlingstiderne for de tilladelser, som er omfattet af ordningen efter beskrivelsen i høringsversionen, de facto er langt under fristen på 2 år.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at fristen på to år er et maksimum, og at implementeringen følger tidsfristerne i VE II-direktivet, herunder et-årige tidsfrister for repowering og anlæg med en elkapacitet på under 150 kW. Samtidig indlevering af ansøgninger forventes derudover at give en samlet hurtigere behandling af ansøgningerne.

1.5. Frivillig anvendelse af kontaktpunkt

Dansk Energi beder om, at det bekræftes, at det bliver frivilligt for VE-opstillere, om de vil anvende den foreslåede ordning med samtidig indlevering af ansøgninger til tilladelser omfattet af tilladelsesprocessen og anvendelse af kontaktpunktet og den nye hjemmeside, således at VE-opstillere fortsat kan kontakte og indsende ansøgninger direkte til de relevante myndigheder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bekræfter, at vejledning fra kontaktpunktet og samlet ansøgning til de relevante myndigheder er en frivillig ordning, hvilket også fremgår af lovforslagets bemærkninger. VE-opstillere vil derfor fortsat kunne kontakte myndighederne direkte uden om kontaktpunktet og den tilhørende hjemmeside. Myndighedernes egne tidsfrister for sagsbehandling påvirkes ikke af lovforslaget, der alene sætter en fælles øvre tidsfrist for ansøgninger om tilladelser omfattet af tilladelsesprocessen.

1.6. Ændring af elproduktionsbevillingen

Dansk Energi foreslår, at bestemmelsen om elproduktionsbevillinger i elforsyningslovens § 10 bør ændres, så der ikke længere er krav om, at vindmøller og solceller skal have elproduktionsbevilling, samt at der er tale om uhensigtsmæssig dobbelttilladelse, når havvindmølleparker skal have en elproduktionsbevilling ud over en elproduktionstilladelse efter VE-loven. Dansk Energi foreslår derfor konkret, at ordet "anlæg" ændres til "kraft- og kraftvarmeanlæg" i elforsyningslovens § 10.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der ikke i nærværende lovforslag om implementering af VE II-direktivet tages stilling til, hvorvidt der fortsat skal være krav om elproduktionsbevillinger for anlæg over 25 MW, der producerer energi baseret på vindmøller eller solceller, eller om havvindmølleparker skal have en elproduktionsbevilling ud over en elproduktionstilladelse efter VE-loven.

1.7. Tilladelse til etablering eller ændring af elproduktionsanlæg

Dansk Energi opfordrer til, at tilladelser til etablering eller væsentlige ændringer af elproduktionsanlæg efter elforsyningslovens § 11, forvaltes teknologi-neutralt, således at der ikke gøres forskel på landvindmøller og solceller, medmindre denne forskel er konkret begrundet i fysiske forskelle på anlægstyperne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der ikke i nærværende lovforslag om implementering af VE II-direktivet tages stilling til forvaltning af elproduktionsbevillinger eller tilladelser til etablering eller væsentlige ændringer af elproduktionsanlæg. I forhold til bemærkningen om teknologineutral forvaltning af reglerne for elproduktionsbevillinger, herunder den finansielle kapacitet, kan det oplyses, at Energistyrelsens praksis tager hensyn til lavere driftsomkostninger for solceller og landvindmøller i forhold til drift af et kraftværk, ligesom der også i Energistyrelsens praksis er taget hensyn til, at reetableringsomkostningerne er væsentligt højere for kraftværker end for solceller og landvindmøller.

1.8. Fyldestgørende ansøgninger

Landbrug & Fødevarer bemærker, at det er afgørende, at det tydeliggøres, hvilke ansøgninger der er nødvendige for forskellige typer anlæg, for at tidsfristen igangsættes, samt hvilke tilladelser der ikke skal ansøges om, før efter anlæg er etablerede og klar til idriftsættelse.

Biogas Danmark bemærker, at det skal fremgå, i hvilken rækkefølge de enkelte ansøgninger skal indsendes, samt ikke mindst, hvilke ansøgninger der skal være indsendt for, at tidsfristen sættes i gang, og opfordrer til, at Energistyrelsen inddrager de enkelte brancher i denne proces som supplement til dialogen med de relevante kompetente myndigheder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det tydeligt vil fremgå af den kommende hjemmeside, hvilke ansøgninger der er nødvendige for de forskellige typer anlæg, samt hvilke ansøgninger der skal indsendes i hvilken rækkefølge (hvis de ikke alle kan indsendes på samme tidspunkt, hvilket vurderes at være tilfældet for de fleste anlæg), og hvilke der skal indsendes for, at tidsfristen starter (når de alle er vurderet til at være fyldestgørende). Kontaktpunktet forventes at inddrage relevante interessenter fra brancherne for de forskellige typer omfattede anlæg, såvel som fra de relevante myndigheder.

1.9. Vurdering af fyldestgørende ansøgninger

Wind Denmark bemærker, at der bør indføres tidsfrister for den indledende behandling af ansøgningerne, hvor det vurderes, om en ansøgning er fyldestgørende. Tiltaget skal sikre, at en ansøgning ikke stranded i en situation, hvor tidsfristen ikke kan startes, fordi der ikke er taget stilling til, om ansøgningerne er fyldestgørende.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at myndighedernes sagsbehandling er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler, dvs. at sager i den offentlige forvaltning skal behandles inden for rimelig tid og ikke må trække unødigt ud. Da lovforslaget ikke ændrer i kompetencerne mellem myndighederne, ligger ansvaret fortsat hos de enkelte myndigheder, og kontaktpunktet har derfor ingen instruktionsbeføjelse i denne sammenhæng. Det fremgår endvidere af lovforslaget, at myndighederne kan starte egen sagsbehandling, så snart en ansøgning foreligger

fyldestgørende, og deres mulighed hertil vil ikke blive berørt af, at den samlede tidsfrist først gælder fra, når alle ansøgninger er indgivet fyldestgørende.

1.10. Nettilslutning

Wind Denmark bemærker, at det fremgår af § 10 i bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker, at ”Den netvirksomhed, som har eller har ansøgt om bevilling til det pågældende forsyningsområde, træffer afgørelse om nettilslutning”, samt i og med at der træffes en afgørelse på baggrund af en ansøgning, må denne procedure anses som en del af en tilladelsesproces, og processen bør således også hører ind under tidsfristen. Wind Denmark mener således, at afgørelse om nettilslutning ikke blot kan defineres som en privatretlig aftale, hvorfor nettilslutning bør opfattes som en del af de administrative processer og indgå både i kontaktpunktets arbejde og som en del af loftet over sagsbehandlingstiden.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at net- og transmissionsvirksomheder er forpligtede til at aftage den producerede elektricitet, hvorfor nettilslutningsaftalen er deres mulighed for at føre kontrol med hvad, hvor og hvordan, der sker nettilslutning på det konkrete tidspunkt. Det er Energistyrelsen, der har udstedt reglerne om nettilslutning, men ifølge § 10 er det net- eller transmissionsvirksomheden, der træffer afgørelse om nettilslutning, og der er derfor ikke tale om en myndighedstilladelse. Dog kan virksomheden anmode Energistyrelsen om at træffe afgørelsen, men på vegne af virksomheden, hvorfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fortsat opfatter det som en privatretlig aftale.

1.11. Hybridanlæg

Wind Denmark opfordrer til, at der i bekendtgørelsen klart tages stilling til såkaldte hybridanlæg, hvor et projekt kan bestå af f.eks. både en landvindmølledel og en solcelledel, og hvorledes dette vil påvirke fristerne. Wind Denmark bemærker hertil, at der formentlig fremadrettet vil ses projekter, hvor et vindmølleprojekt vil være en hybrid, der indeholder et PtX-anlæg.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bekræfter, at der vil blive set nærmere på hybridanlæg i forbindelse med bekendtgørelsesarbejdet. Direktivet vedrører projekter, og umiddelbart forventes det, at der for ét projekt vil være en samlet frist for de relevante tilladelser. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør desuden opmærksom på, at tilladelsesprocessen alene angår produktion af elektricitet fra vedvarende energi.

1.12. Byg og Miljø-portal

Wind Denmark foreslår, at kontaktpunktet kobles til www.bygogmiljoe.dk, så hele projektet kan behandles samtidigt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det er intentionen, at hjemmesiden vil henvise til Byg og Miljø-portalen, hvor relevant. Det fremgår af lovforslaget, at hjemmesiden forventes at integrere eksisterende digitale løsninger. Byg og Miljø-portalens vil dog ikke blive en del af kontaktpunktet, da portalen hører til kommunernes sagsbehandling. Lovforslaget ændrer ikke i kompetencefordelingen mellem myndigheder.

1.13. Åben dør-projekter

European Energy bemærker, at de oplever langsom sagsbehandling for åben-dør-projekter og foreslår, at det specificeres, at den samlede tidsfrist gælder for VE-anlæg på land og på havet for at sikre, at fremtidige åben-dør-projekter ikke trækkes unødigt i langdrag.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at tidsfristen vil gælde alle elproducerende VE-projekter. Der vil være mulighed for at klage efter de eksisterende klageprocedurer for de enkelte tilladelser, hvis tidsfristen ikke imødekommes.

1.14. Vejledning

Wind Denmark anbefaler, at både planlægningsprocessen og forundersøgelsestilladelser underlægges kravet om vejledning, som det fremgår af artikel 16.

Biogas Danmark anbefaler, at hjemmesiden målrettes de specifikke forhold for de forskellige typer anlæg, hvor myndighedskravene er meget forskellige.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at kontaktpunktet og hjemmesiden vil vejlede om hele den administrative proces, herunder både planlægningsprocessen og forundersøgelsestilladelser. Hjemmesiden forventes at indeholde vejledning om de forskellige typer VE-anlæg.

2. Oprindelsesgarantier for energi fra vedvarende energikilder (direktivets art. 19).

2.1. Udstedelse af oprindelsesgarantier til produktion af energi fra vedvarende energikilder (VE-produktion), som har modtaget statsstøtte

Dansk Fjernvarme og Better Energy finder det problematisk, at det med lovforslaget fastholdes, at der udstedes oprindelsesgarantier for VE-produktion, som har modtaget statsstøtte. Better Energy påpeger, at markedet for oprindelsesgarantier på nuværende tidspunkt ikke virker fremmende for investeringer i ny VE-udbygning, da en betydelig andel af oprindelsesgarantiernes markedsværdi ikke tilfalder VE-elproducenterne, men derimod elhandlere, som typisk ikke investerer i ny vedvarende energiproduktion. Better Energy italesætter ligeledes, at forbrugerne har understøttet VE-produktion via statsbudgettet og efterfølgende køber oprindelsesgarantier, og derved at deres elforbrug tilskrives samme VE-bidrag, som de allerede har betalt for en gang.

Better Energy fremfører tvivl om, hvorvidt markedet for oprindelsesgarantier har en reel effekt på CO₂-udledningerne. Endvidere foreslår Better Energy, at det i dokumentationskravene til annullering kun kan ske i den faktiske aftagers navn og ikke i en tredjeparts navn.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fortsætte det nuværende system for oprindelsesgarantier, hvor der tildeles oprindelsesgarantier til al VE-produktion, uanset om denne produktion har modtaget statsstøtte. Det er ministeriets vurdering, at fastholdelsen af de kendte rammevilkår samlet set er positivt for VE-anlægssejere. Det skal også understreges, at fremadrettet støtte til udbygning af ny VE-produktion forventes at blive tildelt på baggrund af udbud, hvorved værdien af oprindelsesgarantier internaliseres i budprisen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at oprindelsesgarantisystemer først og fremmest er en varedeklaration over for forbrugerne. Oprindelsesgarantier vurderes dog også at kunne fremme salget af energi fra vedvarende energikilder, da forbrugerne får mere gennemsigtige og verificerede oplysninger om oprindelsen af den energi fra vedvarende energikilder, som udbydes på markedet. Derved vil oprindelsesgarantier have en indirekte effekt via øgede indtægter til VE-produktion, som kan lede til en udbygning af eksisterende eller nye VE-produktionsanlæg.

Ministeriet bemærker, at der igangsættes et arbejde med at styrke oplysnings- og informationsindsatsen. Den tænkes især rettet mod forbrugerne og eksempelvis indeholde information om formål med oprindelsesgarantierne, deres anvendelse og hvilke oplysninger, der fremgår af en oprindelsesgaranti.

Ministeriet har noteret sig, at Forbrugerombudsmanden har udsendt retningslinjer for elhandlers brug af klimamæssige udsagn ved markedsføring af strøm. Disse retningslinjer skal understøtte et mere gennemsigtigt marked i forbindelse med køb og salg af oprindelsesgarantier. Det er op til den enkelte forbruger, om de vil købe el fra vedvarende energikilder med oprindelsesgarantier. Oprindelsesgarantierne er deklARATIONER for VE-produktionen og bidrager til, at forbrugerne kan efterspørge og understøtte VE-produktion.

2.2. Udstedelse af oprindelsesgarantier til brint fra vedvarende energikilder, PtX og for egenproduktion af VE.

Brintbranchen foreslår at ændre lovforslaget, således at der kan udstedes oprindelsesgarantier for brint fra vedvarende energikilder, der ikke tilføres det kollektive net. Ydermere opfordres der til at være opmærksom på brints anvendelse i forhold til metaniseret gas.

Ørsted og Dansk Energi fremhæver, at anvendelsesmulighederne af PTX (produkter) ikke er tilstrækkeligt reflekteret i lovforslaget, når oprindelsesgarantier kun kan udstedes til energi fra nettilsluttede anlæg. Da der ikke eksisterer et decideret net for

brint, kan producenten stadig have behov for at kunne dokumentere oprindelsen af deres produkt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er enig i, at der skal skabes rammer for, at brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres i og transporteres gennem gassystemet, tillige kan omfattes af oprindelsesgarantisystemet. For at fremtidssikre den grønne omstilling og sikre en tilstrækkelig implementering af VE II- direktivet foreslås derfor en udvidelse af naturgasforsyningslovens anvendelsesområde, således at loven også finder anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres i og transporteres gennem gassystemet for så vidt angår oprindelsesgarantier efter § 36. Dette kan eksempelvis være brint fra vedvarende energikilder, som transporteres på lastbiler. Modellen og de konkrete rammer for brint, som ikke injiceres i og transporteres gennem gassystemet, vil blive fastlagt ved udarbejdelse af bekendtgørelse om oprindelsesgarantier.

Bemærkningerne giver anledning til ændring af lovforslaget vedrørende oprindelsesgarantisystemet, hvorefter det foreslås, at brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres i og transporteres gennem gassystemet tillige vil være omfattet af oprindelsesgarantisystemet.

Wind Denmark hilser overordnet principperne for udstedelse af oprindelsesgarantierne velkommen. Dog bestrides en konkret formulering om ”udvidelse til at omfatte produktion der ikke er tilknyttet det kollektive net”. Wind Denmark har den opfattelse, at der ikke er hjemmel til at ophæve § 2 stk. 2 i Bek. 1323 af 30/11/2010 der omhandler udstedelse af en oprindelsesgaranti til anvendelse til en elproducents egetforbrug af elektricitet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har noteret sig Wind Denmarks bekymring om produktion til egetforbrug, og at det ikke er omfattet af det system for oprindelser, som der lægges op til med lovforslaget. Det er ministeriets vurdering, at VE II- direktivet udelukker, at egetforbrug kan omfattes af oprindelsesgarantisystemerne. EU-Kommissionen har i et fortolkningsbidrag til direktivet præciseret, at det er et krav, at den producerede energi, som der udstedes en oprindelsesgaranti for, skal stilles til rådighed for markedet. Det er derfor kun den overskydende energi fra eksempelvis et solcelleanlæg fra en husstand, som udbydes til markedet, der kan modtage en oprindelsesgaranti.

Til orientering vil de nærmere regler om oprindelsesgarantisystemerne blive udmøntet i en ny bekendtgørelse, hvorefter de gældende bekendtgørelser blive ophævet.

2.3. Indregning af udgifter til oprindelsesgarantier i varmeprisen.

Dansk Fjernvarme og HOFOR påpeger, at barriererne for, at fjernvarmeselskaber kan købe oprindelsesgarantier, bør løses ved, at varmforsyningsvirksomheder gives mulighed for at indregne indkøb af oprindelsesgarantier i varmeprisen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, samt afskrivningsbekendtgørelsen¹ regulerer, hvilke omkostninger der kan indregnes i varmeprisen. Det er ministeriets vurdering, at hensigten med § 20, stk. 1, og dermed princippet om nødvendige omkostninger, ikke er, at varmforsyningsvirksomheder kan indregne omkostninger til køb af oprindelsesgarantier i fjernvarmepriserne, når købet ikke er koblet sammen med levering af fysisk energi. Køb af oprindelsesgarantier er ikke en forudsætning for at kunne producere fjernvarme, hvorfor udgifterne herfor ikke vurderes at være "nødvendige" for at producere og levere varme.

Det følger af varmforsyningslovens § 20, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke omkostninger der kan indregnes i varmeprisen ud over de i § 20, stk. 1 nævnte. En eventuel ret for varmforsyningsvirksomheder til at indregne omkostninger for køb af grøn energi i form af oprindelsesgarantier forudsætter derfor, at ministeren med hjemmel i § 20, stk. 2, fastsætter nærmere regler på området. Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler om, hvorvidt køb af oprindelsesgarantier kan indregnes i varmeprisen. Det er ministeriets vurdering, at en evt. udmøntning af ministerens bemyndigelse i varmforsyningslovens § 20, stk. 2, bør ske på baggrund af en politisk beslutning, fordi det angår indregning af omkostninger i varmeprisen, som ikke er nødvendige omkostninger.

Dansk Fjernvarme opfordrer til, at Danmark, når lejlighed melder sig, påtager sig at få systemet med oprindelsesgarantier reformeret, så der skabes den nødvendige og faktisk dokumenterbare sammenhæng mellem forbrug og produktion af vedvarende energi.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Dansk Fjernvarmes bemærkning og vil tage den med i betragtning i fremtidige overvejelser om reguleringen af oprindelsesgarantier.

2.4. Andre hørings svar til oprindelsesgarantier.

European Energy fremhæver, at oprindelsesgarantier ikke bør inkludere biomasse, da afbrænding af biomasse ofte udleder mere CO₂ end fossile brændsler.

Wind Denmark anfører, at der kun bør udstedes oprindelsesgarantier baseret på biomassebaseret el, hvis den efterlever bæredygtighedskriterierne jf. VE II-direktivet art. 29 stk. 2-7 og 10.

¹ Bekendtgørelse nr. 941 af 4. juli 2017 om indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør opmærksom på, at oprindelsesgarantier skal specificere den energikilde, fra hvilken energien er produceret. Ministeriet bemærker, at oprindelsesgarantier ikke stiller krav om bæredygtighedskriterier, men det afgørende er, om der er tale om energi fra vedvarende energikilder. I tilknytning hertil kan fremhæves, at implementeringen af VE II-direktivet fastsætter krav for bæredygtighedskriterier for bl.a. træbiomasse, der anvendes til produktion af vedvarende energi.

Danske Halmleverandører og Landbrug og Fødevarer påpeger, at der bør findes et rimeligt prisniveau, som tager hensyn til forskellige typer energiproducenter, da omkostningerne kan være uforholdsmæssigt høje i forhold til merværdien og holde mindre producenter ude af markedet for oprindelsesgarantier.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det formodes, at der med "prisniveauet" menes de administrative omkostninger forbundet med udstedelse og annullering af oprindelsesgarantier. Ministeriet bemærker hertil, at oprindelsesgarantisystemordningerne er etableret således, at indtægter og udgifter skal balancere, og kun nødvendige omkostninger skal dækkes, hvorved ordningen hviler i sig selv fsva. indtægter og udgifter. Volumen af oprindelsesgarantier som udstedes, handles, forbruges og annulleres bestemmes af markedsaktørerne. Ministeriet vurderer, at en øget volumen vil reducere de faste omkostninger til administration af oprindelsesgarantisystemerne, og derved vil blive billigere, såfremt oprindelsesgarantisystemerne udbredes.

Norlys Holding A/S udtrykker opbakning til lovforslaget. Yderligere ser de gerne at arbejdet med at udvikle timebaserede oprindelsesgarantier fortsættes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det noteres, at ønsket om arbejdet med timebaserede oprindelsesgarantier fortsættes. Til orientering har Energinet et projekt med oprindelsesgarantier, således at der kan skabes samtidighed mellem VE-produktion og det faktiske forbrug helt ned på timeniveau. Det er dog på nuværende tidspunkt vurderet at være for præmært at regulere oprindelsesgarantier, som er timebaserede, da snittet til en timebaseret oprindelsesgaranti og en standard oprindelsesgaranti og håndtering af data ikke er fuldt udviklet.

Biogas Danmark fremfører, at det er velkomment, at lovforslaget lægger op til, at der kan udstedes oprindelsesgarantier for opgraderet biogas, således at den frivillige ordning for biogascertifikater gøres lovbunden.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig, at der er støtte til lovforslaget.

3. VE-fællesskaber (direktivets art. 22).

TEKNIQ Arbejdsgiverne, Danske Halmleverandører, Landbrug og Fødevarer og Nordlys udtrykker generel tilfredshed med intentionen i at fremme VE-fællesskaber i lighed med borgerenergifællesskaber.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet takker for de generelle bemærkninger om VE-fællesskaber, der kan ses i de samlede høringssvar. Nedenfor gennemgås de specifikke bemærkninger, hvor høringsparterne har gjort opmærksom på ønsker til ændringer.

For så vidt angår henvisninger til høringssvar om borgerenergifællesskaber afgivet i forbindelse med høring af lovforslaget om implementering af elmarkedsdirektivet, henviser Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til høringsnotatet herom, som er offentliggjort i forbindelse med fremsættelse af lovforslag til lov nr. 2196 af 29. december - [her](#).

3.1 Definition af VE-fællesskaber og præcisering af rettigheder og pligter

KL anfører, at definitionen af VE-fællesskab i lovforslaget bør lægge sig mere ordret op ad VE-direktivets definition, men er dog enig i, at nogle definitioner skal tilpasses den juridiske danske terminologi.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at de juridiske tilpasninger af ordlyden i VE II-direktivets artikel 2, nr. 16 og forslag til nyt nr. 11 i VE-lovens § 5 er foretaget med henblik på korrekt anvendelse af dansk juridisk terminologi, og at justeringerne derfor alene udgør en tilpasning, så den korrekte implementering sikres.

Københavns Kommune og Middelgrundens Vindmøllelaug anfører, at det bør fremgå direkte af lovforslaget, hvilke rettigheder VE-fællesskaber bliver tildelt, herunder om VE-fællesskaber med lovforslaget får mulighed for at benytte VE-anlæg, der er ejet af tredjepart, og om VE-fællesskaber får mulighed for at etablere direkte linjer fra de VE-anlæg, de ejer og kontrollerer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, overordnet får de samme rettigheder som borgerenergifællesskaber. Det betyder, at disse VE-fællesskaber ikke får muligheder for at trække direkte net mellem produktion og forbrug. Dette fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet udfærdiger på KEF-udvalgets anmodning en analyse, hvor en justering eller afskaffelse af matrikelkravet og reglerne for direkte linjer vurderes i forhold til samspil mellem forbrug og produktion i elsystemet, herunder f.eks. borgerenergifællesskaber, og under hensyn til samfundsøkonomi, fordelingsvirkninger, statens afgiftsprovener og administrerbarhed. Analysen forventes afsluttet i 2021.

Middelgrundens Vindmøllelaug bemærker desuden, at lovforslaget bør tydeliggøre, hvordan de overordnede rammer for VE-fællesskaber sikres – herunder forpligtelse til at redegøre for dette i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Det skal sikre, at der løbende kan redegøres for, hvordan regeringen og Folketinget varetager VE-fælles-

skabets virke. Endelig bemærker Middelgrundens Vindmøllelaug, at denne redegørelse bør indeholde en beskrivelse af de lovgivningsmæssige barrierer, der hindrer udviklingen af VE-fællesskaber samt borgerenergifællesskaber.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at Danmark er forpligtet ifølge artikel 20, b, litra 7, i [Forordning \(EU\) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen](#), til i 2023 at aflægge en integreret national energi- og klimastatusrapport til Kommissionen. I rapporten skal der indgå et sammendrag af politikker og foranstaltninger, der indgår i de gennemførelsesrammer, som skal opstilles efter VE II-direktivets artikel 22, stk. 5. Det forventes derfor, at rapporten indeholder de tiltag, der er gennemført i henhold til direktivets bestemmelser.

Dansk Energi har foreslået, at der indsættes en definition af VE-fællesskaber i elforsyningslovens § 5.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det lovteknisk er mest hensigtsmæssigt alene at implementere definitionen af VE-fællesskaber i VE-loven for derefter at henvise hertil i øvrig lovgivning.

3.2 Sammenhæng med borgerenergifællesskaber

Wind Denmark spørger til betydningen af hørings svar om VE-fællesskaber, når det af lovforslaget fremgår, at VE-fællesskaber vil være underlagt de fremtidige regler for borgerenergifællesskaber. Wind Denmark udtrykker samtidig forundring over, at VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber ikke implementeres samtidig, når der er så store sammenhænge.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at VE-fællesskaber vedrører alle typer vedvarende energi og ikke kun elektricitet, som fremgår af definitionen i VE-lovens § 2. Dermed omfatter VE-fællesskaber flere forskellige energikilder end borgerenergifællesskaber, og lovforslaget vil derfor få betydning for de fællesskaber, der eksempelvis ønsker at producere energi fra biomasse. Implementeringen af VE-fællesskaber nødvendiggjorde en sideløbende implementering af visse definitioner på vedvarende energikilder efter VE II-direktivet, hvorfor det vurderedes mest hensigtsmæssigt at foretage implementeringen af VE-fællesskaberne i forbindelse med implementering af VE II-direktivet og ikke i sammenhæng med implementeringen af borgerenergifællesskaber.

Dansk Energi bakker op om, at VE-fællesskaber reguleres på samme måde som borgerenergifællesskaber, men ønsker en bekræftelse på, at VE-fællesskaber vil blive omfattet af de samme regler som borgerenergifællesskaber i borgerenergifællesskabsbekendtgørelsen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der er meget tæt sammenhæng mellem VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, og borgerenergifællesskaber. På den baggrund forventes VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, at

blive omfattet af de samme regler som borgerenergifællesskaber i borgerenergifællesskabsbekendtgørelsen, hvilket fremgår af det fremsatte lovforslag.

Middelgrundens Vindmøllelaug anfører, at borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber har et organisationsmæssigt og stedligt forskelligt indhold, hvilket bør fremgå af lovforslaget. Ligeledes anfører Middelgrundens Vindmøllelaug, at VE II-direktivets væsentligste indhold er, at give VE-fællesskaberne de samme muligheder for at agere på energimarkedet som alle andre nye og eksisterende aktører.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at definitionen af borgerenergifællesskaber fremgår af lov om elforsyning, mens definitionen af VE-fællesskaber indsættes i VE-loven ved dette lovforslag. Af bemærkningerne til indeværende lovforslag fremgår, at VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, har en nær kobling til borgerenergifællesskaber i lov om elforsyning. VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, betragtes som et borgerenergifællesskab og reguleres derefter, medmindre der blandt deltagerne eller kapitalejerne indgår mellemstore virksomheder. Store virksomheder kan hverken indgå i et borgerenergi- eller et VE-fællesskab. Implementeringen af VE-fællesskaber ligestiller i øvrigt VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber.

3.3 Barrierer for etablering af VE-fællesskaber

BL - Danmarks almene boliger (herefter BL), Dansk Fjernvarme, 92-Gruppen og KL anfører, at lovforslaget gør det ugunstigt at etablere VE-fællesskaber idet de væsentligste barrierer for etablering af VE-fællesskaber ikke fjernes med lovforslaget. BL, KL og 92-Gruppen anfører, at tariffer, effektbetaling og omkostninger forbundet med balanceansvar vil gøre elektriciteten, der produceres af et VE-fællesskab dyrere end elektricitet købt på det eksisterende elmarked. Dansk Fjernvarme nævner derudover fleksibilitet og energiintegration i relation til forbud mod etablering af direkte linjer som væsentlige barrierer. 92-Gruppen og Wind Denmark bemærker, at forbuddet mod geografisk differentiering af tarifferne er i modstrid med direktivets krav om, at indføre et gunstigt regelsæt for VE-fællesskaber, fordi forbuddet kan hindre, at VE-fællesskabet opnår fordele ved nærhed og samtidig mellem produktion og forbrug.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker generelt, at kollektivitet i elnettet er et grundlæggende princip for den danske elmarkedsmodel. Herved opnås, at elforbrugerne kollektivt bidrager til dækning af udgifterne til opretholdelse af det kollektive elnet. Med lovforslaget sikres det, at borgere, virksomheder og kommuner kan etablere VE-fællesskaber, uden at dette får negative konsekvenser for det kollektive elnet. I forbindelse med implementering af elmarkedsdirektivet har KEF-udvalget anmodet Klima-, Energi- og Forsyningsministeren om at foretage en analyse, der forventes afsluttet i 2021, der blandt andet skal afdække spørgsmålet om konsekvenserne ved at tillade direkte linjer i relation til f.eks. borgerenergifællesskaber.

For så vidt angår tariffer fastsættes de efter de gældende regler af netvirksomhederne og Energinets tarifmodeller, der skal udfærdiges efter principperne om rimelighed, objektivitet og ikke-diskrimination i forhold til de omkostninger, som de enkelte kundekategorier giver anledning til. Metoderne skal anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet. Herved sikres at der føres tilsyn med de gældende tariffer, således at de ud fra de nævnte principper så vidt muligt afspejler de reelle omkostninger ved brug af nettet. Lovforslaget indebærer, at netvirksomhederne skal afsøge behovet for en tarif til VE-fællesskaber, der tager højde for de eventuelle fordele, som fællesskabets brug af nettet giver for netdriften.

For så vidt angår balanceansvar bemærkes, at alle elproducenter er balanceansvarlige for den produktion de leverer til det kollektive elforsyningsnet efter reglerne herom i elmarkedsforordningen, hvilket af hensyn til elforsyningssikkerheden også skal gælde for VE-fællesskaber, når det kollektive elforsyningsnet anvendes.

For så vidt angår geografisk differentierede tariffer bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at forbud mod geografisk differentiering ikke er til hinder for at tilgodese VE-fællesskaber ud fra objektive kriterier, der er udtryk for forbrugs- og produktionsenhedernes indbyrdes nærhed til hinanden. Det vil således være muligt i tariferingen særligt at tilgodese VE-fællesskaber, hvis forbruget er beliggende i nærheden af produktionen.

Dansk Fjernvarme og 92-Gruppen, påpeger, at det er uhensigtsmæssigt, at cost-benefitanalyserne vedrørende om forskellige markedsaktørers positive og negative effekter på elnetten skal udarbejdes af elnetvirksomhederne, da de har en interesse i at bevare de nuværende tarifstrukturer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der i medfør af VE II-direktivet og elmarkedsdirektivet skal udarbejdes en cost-benefit-analyse af en kompetent national myndighed, som skal vise de fordele og ulemper, som de forskellige markedsaktører påfører nettene. Hvis muligt, skal der på baggrund af resultaterne fra analysen fastsættes supplerende principper eller kriterier, som kan medtages i udformningen af tariffer i fremtiden. Klima-, Energi og Forsyningsministeriet vurderer, at Energistyrelsen er den kompetente myndighed til at udfærdige denne cost-benefit analyse af fordele- og ulemper forbundet med forskellige markedsaktørers adfærd.

Wind Denmark understreger, at de rettigheder, som tildeles borgerenergi- og VE-fællesskaber ikke må tildeles på bekostning af andre systembrugere eller lede til en samfundsøkonomisk ineffektiv udbygning af elnettet. Derudover anfører Wind Denmark, at en ændring af tariferingen som følge af resultaterne fra cost-benefit-analysen bør gælde for alle og ikke kun for VE-fællesskaber efter princippet om ikke-diskriminerende vilkår mellem forbrugergupper.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at VE-fællesskaber hverken skal være underlagt bedre eller dårligere vilkår end andre markedsdeltagere, når distribuerede energiresourcer eventuelt giver anledning til regulering af supplerende kriterier eller principper. Andre kundegrupper, der giver anledning til samme besparelser, bør have adgang til den samme eller tilsvarende tarif.

3.4 Artikel 21 – VE-egenforbrugere

Københavns Kommune, Wind Denmark, 92-gruppen, Middelgrundens Vindmølleaug, og KL har sendt bemærkninger, som vedrører VE II-direktivets artikel 21.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at implementering af artikel 21 i VE II-direktivet ikke er omfattet af lovforslaget. Høringssvarene vedrørende artikel 21 vil blive inddraget i den videre implementeringsproces.

3.5 Konsekvensrettelse som følge af høringssvar

Dansk Energi har anført, at der mangler en konsekvensrettelse af elforsyningslovens § 84 i relation til en henvisning til § 9 i elforsyningsloven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at lovforslaget er tilrettet som følge af høringssvaret fra Dansk Energi således at VE-fællesskaber bliver indskrevet i elforsyningslovens § 84, stk. 1, 2. pkt. Herved bliver ministeren bemyndiget til at indhente oplysninger fra VE-fællesskaber, når ministerens skal varetage sine opgaver efter loven.

4. Biobrændstofloven - Krav til brændstoffer, bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner m.v. til transport og til flydende biobrændsler (direktivets art. 25-31).

4.1. Høringssvar vedrørende definitioner

Biogas Danmark bemærker, at definitionen af biologisk nedbrydelighed ikke er beskrevet ens i bemærkningerne til hhv. VE-loven og naturgasforsyningsloven og i biobrændstofloven. Herudover anfører Biogas Danmark, at det ikke er fyldestgørende når der i definitionen alene henvises til at biologisk oprindelse er dyr eller planter, da der også bør henvises til mikroorganismer, fx gær.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at bemærkningerne er blevet ensrettet i lovforslaget, så beskrivelsen af "biologisk nedbrydelighed" er ens i hhv. VE-loven, biobrændstofloven og naturgasforsyningsloven. I forhold til bemærkningen om, hvorvidt definitionen biologisk nedbrydelighed er fyldestgørende, så skal det bemærkes, at der i bemærkningerne i alle tre love henvises til "at det pågældende produkt eller materiale kan omsættes ved naturlige processer via mikroorganisme, f.eks. bakterier og svampe". Henvisningen til bakterier og svampe er alene eksempler, andre slags mikroorganismer, som f.eks. gær, kan også være omfattet af definitionen.

4.2. Høringssvar vedrørende bemyndigelsesbestemmelser

Ørsted bemærker, at rammebetingelser for PtX bør fastsættes snarest, og at lovforslaget i sin nuværende form ikke formår at sætte de rammer for ikke-biologiske VE brændstoffer, PtX, som er nødvendige for, at disse brændstoffer kan bidrage positivt til den grønne omstilling i Danmark. De bekendtgørelser, som ministeren får hjemmel til at udarbejde i lovforslaget, burde sendes i høring sideløbende med lovforslaget. Det gælder særligt i dette tilfælde, hvor ministerens hjemmel ikke er hegnet ind af lovbemærkningerne, som under alle omstændigheder burde sikre, at ministerens bekendtgørelse lever op til de krav, som VE II-direktivet fastsætter.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der med Aftale om grøn omstilling af vejtransporten af 4. december 2020 i 2022 indføres et CO2-fortrængningskrav, der er en langsigtet, teknologineutral regulering, der fremmer anvendelsen af brændstoffer med en høj fortrængning af CO2. Det inkluderer bl.a. mere avancerede biobrændstoffer og nye brændstoffer som fx Power-to-X. Det bemærkes yderligere, at ministeren vil behøve et politisk flertal for at kunne benytte de hjemler, som er beskrevet i lovforslaget, til at indføre regler og krav, der ikke følger EU-lovgivnings minimumsbestemmelser eller totalharmoniserede regler.

Biogas Danmark mener, at forslaget om en bred bemyndigelsesbestemmelse til klima-, energi- og forsyningsministeren på den ene side giver fleksibilitet, men på den anden side skaber usikkerhed blandt markedsaktørerne, der gør det svært at tage langsigtede beslutninger. Biogas Danmark anbefaler på den baggrund, at der i loven fastlægges minimumskrav, der skaber sikkerhed for aktørerne i forbindelse med investeringer i bæredygtige løsninger, så de ikke risikerer, at grundlaget for disse beslutninger fjernes gennem en ændring af bekendtgørelsen. Det gælder også i forhold til iblanding af avancerede biobrændstoffer, der sikrer at det er bæredygtige biobrændstoffer og ikke fødevarerbaserede biobrændstoffer, der opfylder iblandings- eller CO2-fortrængningskrav. Stabile, kendte minimumsiblandingskrav er forudsætningen for opbygningen af produktionskapacitet og forsyningsikkerheden med avancerede biobrændstoffer.

DAKA Denmark A/S mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at ministeren har mulighed for at nedsætte målkrav for iblanding af vedvarende energi og avancerede biobrændstoffer, da det vil indebære en usikker fremtid for industrien. DAKA anbefaler, at der sættes langsigtede sikre rammebetingelser, så industrien har klare retningslinjer til at basere investeringer og udvikling på.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at grundlaget for udnyttelse af bemyndigelsen vil være politiske aftaler og at der i december 2020 er indgået en politisk aftale, jf. ovenfor, som søger at fremme brugen af bæredygtige brændstoffer i takt med modenheden af forskellige teknologier. Aftalepartierne vil løbende træde sammen for at drøfte udviklingen af markedet.

Drivkraft Danmark støtter op om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af et CO₂-fortrængningskrav i stedet for iblandingskrav. Drivkraft Danmark understreger i den forbindelse vigtigheden af at inkludere effekten af ILUC i et fremtidigt CO₂-fortrængningskrav og at medtænke den mulige anvendelse af nye teknologier som Power-to-X, RFNBO's og elektrofuels.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der er indgået en politisk aftale om at medtage nationale ILUC-værdier eller lignende, der tager højde for globale effekter ved produktion af biobrændstoffer, og at disse værdier skal indgå i den nationale regulering af biobrændstoffer hurtigst muligt og senest fra 2025.

Wind Denmark mener, at direkte såvel som indirekte elektrificering af transportsektoren er en forudsætning for omstilling af transportsektoren, så den flugter med 70 pct. målsætningen. Fundamentet for disse VE-brændstoffer bør derfor stedfæstes ved lov og ikke reduceres til en bemyndigelse, hvor udfaldet heraf ikke er givet på forhånd og kan udgøre en betænkelig afpolitisering af elementer af væsentlige betydning for klima- og energipolitikken.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at ministeren vil have behov for et politisk flertal for at kunne benytte de hjemler, som er beskrevet i lovforslaget, til at indføre regler og krav, der ikke følger EU-lovgivnings minimumsbestemmelser eller totalharmoniserede regler. Ministeriet bemærker endvidere, at bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget er præciseret, så det er tydeliggjort hvilke krav, der gælder i forbindelse med opfyldelsen af medlemslandenes andel af vedvarende energi, som er beskrevet i VE-II direktivet, og hvilke krav der kan fastsættes nationalt.

Neste opfordrer til, at man fra politisk side implementerer en langsigtet og transparent plan for biobrændsler, således at de kan bidrage mest effektivt til at reducere CO₂-udledningen. Dette bør indebære en høj grad af forudsigelighed for beskatning og de øvrige lovgivningsmæssige rammer, samt et gradvist stigende CO₂-fortrængningskrav, ligesom de andre nordiske lande har indført. På den baggrund støtter Neste lovforslaget, da de håber at ændringen kan skabe grundlaget for en klar lovgivningsmæssig ramme, et tydeligt og transparent bæredygtighedskrav for biobrændsler, samt et ambitiøst og gradvist stigende CO₂-fortrængningskrav.

Emmelev bemærker, at biobrændstofloven på baggrund af lovforslaget fremadrettet kun vil være en bemyndigelseslov, hvis primære hensigt er at implementere VE-II i dansk lovgivning inden den 30. juni 2021, og derfor er specifikke krav ikke nødvendige, ligesom det fremgår af lovforslaget.

De Danske Bilimportører bakker op om, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte nærmere krav til integration af vedvarende energi i transportsektoren, herunder krav om bæredygtighed og reduktion af drivhusgas-

emissioner. De Danske Bilimportører anbefaler, at ministerens bemyndigelse anvendes til at prioritere drivhusgasfortrængningskrav frem for iblandingskrav ved anvendelse af biobrændstoffer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der indføres et nationalt CO₂-fortrængningskrav fra 2022, som gradvist vil blive hævet frem mod 2030.

4.3. Høringssvar vedrørende langsigtet aftale om fastsættelse af CO₂-fortrængningskrav og reduktion af drivhusgasser for transportsektoren

Emmelev påpeger, at den danske biobrændstof branche i flere år har måttet operere med 1-årige fastsættelser af iblandingskrav for de almindelige og avancerede biobrændstoffer og krav til reduktion af drivhusgasser i sektoren. Derfor ønsker Emmelev, at der over de kommende måneder kan blive fastsat de endelige iblandingskrav eller reduktion af drivhusgasser i transportsektoren for 2022 og helt frem til 2030. Endvidere mener Emmelev, at det uden en langsigtet fastsættelse, vil være næsten umuligt for branchen at tage stilling til investering i udvidelse af produktionskapaciteter eller finansiering af udvikling af avancerede biobrændstoffer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der er indgået en politisk aftale om et CO₂-fortrængningskrav på 3,4 pct. i 2022-24 stigende til i udgangspunktet 5,2 pct. i 2025, 6 pct. i 2028 og 7 pct. i 2030 og frem.

4.4. Høringssvar vedrørende bæredygtighed

Neste anbefaler, at Danmark sikrer bæredygtigheden af biobrændstoffer og muliggør brugen af en bred råstofbase ved at benytte eksisterende EU-mekanismer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der på EU-niveau er fastsat bæredygtighedskriterier til biobrændstoffer, som benyttes til opfyldelse af EU-forpligtelser.

4.5. Høringssvar vedr. avancerede biobrændstoffer og brændstoffer med lavt drivhusgasaftryk

Biogas Danmark finder det vigtigt, at det i lovbemærkningerne præciseres, at biogas baseret på bl.a. husdyrgødning er et certificeret avanceret biobrændstof, som allerede i dag udgør 0,3 pct. af det danske brændstofforbrug svarende til iblandingskravet i 2021. Der er derfor allerede i dag betydelige mængder avancerede biobrændstoffer tilgængelige på markedet og biogas vil kunne levere betydeligt mere. Produktion og anvendelse af opgraderet biogas er således en kendt og kommerciel teknologi, ligesom der i de øvrige nordiske lande leveres avancerede biobrændstoffer baseret på cellulose-affald. Derfor skal Biogas Danmark ydermere understrege, at det

ikke er korrekt, når det i lovbemærkningerne anføres, at øget udbud af avancerede biobrændstoffer forudsætter en yderligere teknologiudvikling.

Drivkraft Danmark påpeger, at lovforslaget indeholder betegnelsen "brændstoffer med lavt drivhusgasaftryk" uden at der fremgår nogen nærmere definition af hvilke typer brændstof, som er omfattet af denne kategori.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at lovforslaget er ændret, så det nu fremgår af bemærkningerne til ændringen af biobrændstoflovens § 1, at der med brændstoffer med lavt drivhusgasaftryk forstås brændstoffer, som har et lavere drivhusgasaftryk end det brændstof, det typisk erstatter. Dette inkluderer, men er ikke begrænset til bio- og VE-brændstoffer, idet også visse typer brændstoffer baseret på genanvendt kulstofbrændsel forventes at kunne bidrage til en reduktion af transportens vugge-til-grav emissioner. Ministeriet bemærker yderligere, at indberetning af biogas benyttet til transport produceret på avancerede råvarer har ligget under 0,3 pct., samt at biogas ikke kan erstatte flydende avancerede biobrændstoffer til iblanding i benzin og diesel.

4.6. Høringssvar vedrørende UER'er

Ørsted tilkendegiver, at det er vigtigt, at loven skelner mellem emissionsreduktioner og vedvarende energi. Det bør sikres, at UER'er ikke kan bruges til målopfyldelse ifm. forbrug af vedvarende energi. På den baggrund støtter Ørsted at lovforslaget indeholder en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om begrænsning af brugen, og at UER ikke tæller med i dansk CO₂-reduktionsmål.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at UER'er ikke kan anvendes til opfyldelse af et særligt dansk CO₂-reduktionsmål. Ministeriet understreger samtidig, at Danmark er forpligtet af brændstofkvalitetsdirektivet (FQD) til at opfylde et globalt CO₂-reduktionsmål, hvor Danmark ikke har mulighed for at forbyde brugen af UER'er.

4.7. Høringssvar vedrørende el

Ørsted bemærker, at det er vigtigt, at lovforslaget udformes således, at brændstofleverandører, der leverer brændstoffer i form af elektricitet eller vedvarende ikke-biologiske transportbrændstoffer, undtages fra en forpligtelse til at overholde minimumsandelen af avancerede biobrændstoffer og biogas. Derfor vil Ørsted gerne kvittere for, at lovforslaget tager højde for dette og opfordrer til, at det ikke ændres på baggrund af høringen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der er indgået en politisk aftale om et CO₂-fortrængningskrav på 3,4 pct. i 2022-24 stigende til i udgangspunktet 5,2 pct. i 2025, 6 pct. i 2028 og 7 pct. i 2030 og frem. Der er ikke indgået en politisk aftale omkring et avanceret iblandingskrav.

4.8. Høringssvar vedrørende RFNBO's (PtX-brændstoffer)

Brintbranchen anfører, at det vil være tæt på katastrofalt for den grønne omstilling i Danmark, hvis man i implementeringen alene har fokus på den begrænsede mængde bioressourcer og ikke i stedet på anvendelsen af brint og andre RFNBO's, fx metanol, i transportsektoren. Der er tale om brændstoffer, hvor Danmark har et stort og strategisk potentiale, og hvor det offentligt er erklæret politik fra både regeringen og et bredt flertal i Folketinget, at man ser brint og brintbaserede brændstoffer som et afgørende element i den grønne omstilling og den fremtidige danske energipolitik.

Brintbranchen opfordrer kraftigt til, at der sker en grundig gennemskrivning, inkl. formålsparagraf og samtlige relevante paragraffer m.v. således at RFNBO's, som det også fremgår af direktivet, sidestilles med biobrændstofferne, og at det fremgår, at der er tale om VE-brændstoffer og ikke alene om biobrændstoffer. Derfor bør også titlen på loven ændres, så det tydeligt fremgår, at der ikke eksklusivt er tale om biobrændstoffer. Det er samtidig Brintbranchens opfordring, at Danmark ikke anvender multipliers for nogen brændstoffer.

Brintbranchen anfører, at det er uklart hvorledes Danmark forholder sig til bestemmelserne i artikel 25 om muligheden for, at Danmark kan vælge at medregne genbrugt kulstofbrændsel. Det er Brintbranchens opfordring, at Danmark i henhold til ambitionerne på CCU-området vælger at inkludere disse brændsler under forudsætning af, at den tilførte energi er vedvarende.

Wind Denmark bemærker, at VE-elektricitet og PtX-brændstoffer ikke bør udelukkes fra ticket markedet eller fra et evt. kommende CO₂-fortrængningskrav. Wind Denmark opfordrer til, at PtX-brændstoffer selvfølgelig også indskrives i loven, og herunder muligheden for at disse kan anvendes i mellemprodukter jf. art. 25 stk. 1 litra a og art. 27 stk. 3, og at sådanne brændstoffeleverandører (også VE-el leverandører) fritages iblanding af avancerede biobrændstoffer. Bemyndigelsen skal derfor reduceres betragtelig, da den udelukkende har til formål at fastsætte dokumentationskravene for PtX-anlæg, der helt eller delvist er tilkøbt, og anvender elektricitet, fra det kollektive net.

Dansk Energi mener, at det er hensigtsmæssigt hvis der skabes videst mulige rammer for anvendelse af PtX-brændstoffer i den grønne omstilling.

Brintbranchen mener, at det er uklart hvordan Danmark stiller sig i forhold til fritagelse af leverandører af PtX-brændsler for minimumsiblandingen af avancerede biobrændsler jf. artikel 25. Brintbranchen opfordrer til, at man vælger at udnytte muligheden for fritagelse, da det er kontraproduktivt at stille kravet til leverandører af en anden type af VE-brændstoffer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet VE II-direktivets bestemmelser vedr. biobrændstoffer og biomassebrændsler er omfattende. Derfor fylder beskrivelserne vedr. bio også en del i lovforslaget. Det har dog ikke være hensigten at lovforslaget skulle prioritere biobrændstoffer over andre VE-brændstoffer. Lovforslag og bemærkninger er justeret, så der ikke burde være tvivl herom. Endvidere er forslaget til ændringen af biobrændstoflovens navn noteret og vil indgå i overvejelserne ved næste revision af loven.

Det bemærkes, endvidere, at den politiske aftale giver mulighed for, at genanvendt kulstofbrændsel kan indgå i opfyldelsen af iblandingskravet for vedvarende energi i VE-II direktivet.

Ydermere bemærkes det, at den politiske aftale om et CO₂-fortrængingskrav ikke indeholder krav om iblanding af avancerede biobrændstoffer.

4.9. Høringssvar vedrørende genanvendelse af plastaffald

WPU A/S mener, at iblanding af olieprodukter hidrørende fra pyrolyse af plastaffald til at opnå mål om reduktion af CO₂-udslip bør prioriteres højere end biobrændsel hvad angår tilsætningskrav til transportbrændsel – tilmed når den anslåede reduktionseffekt i CO₂-udledning er sammenlignelige.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at den politiske aftale giver mulighed for, at genanvendt kulstofbrændsel kan indgå i opfyldelsen af iblandingskravet for vedvarende energi i VE-II direktivet.

4.10. Høringssvar vedrørende infrastrukturkreditter

Dansk Gasteknisk Center (DGC) bemærker, at opstilling af ladestanderne kun bidrager til reduktion af transportsektorens udledning af klimagasser, såfremt de resulterer i et øget forbrug af el til køretøjer. Hvis nogle ladestanderne kun udnyttes i begrænset omfang, eller slet ikke, udhuler udstedelsen af klimakreditter til disse opfyldelsen af det samlede nationale mål for reduktion af klimagasser. På den baggrund anbefaler DGC, at lovforslaget formuleres således, at udstedelse af klimakreditter, herunder infrastrukturkreditter, udformes som en støtte pr. leveret kWh fra ladestanderne i en periode, eller alternativt at støtten gøres afhængig af et vist minimumsforbrug fra ladestanderne i en periode.

Dansk Gasteknisk Center (DGC) bemærker, at tankstationer til komprimeret eller flydende biogas (bionaturgas) er omkostningstunge, og en højere afgiftsbelastning sammenlignet med diesel-køretøjer, er en barriere for etableringen af tankstationer til biogas. Der bør derfor anvendes en mere teknologineutral tilgang til fremme af infrastruktur til nye drivmidler, som også tilgodeser behovet til tung transport. DGC mener, at dette bør indskrives i forslaget til bemyndigelsen i biobrændstoflovens § 3, stk. 6.

Biogas Danmark opfordrer til, at forslaget om indførelse af "infrastrukturkreditter", hvor aktører, der etablerer elladestanderer kan få en "iblandingsrabat" eller "CO₂-fortrængningsrabat", der kan modregnes i krav om iblanding eller CO₂-fortrængning ikke følges, da etablering af ladestanderer ikke direkte fører til iblanding eller fortrængning, men alene er en kilde til at finansiere etableringen af elladestanderer.

Nature Energy bemærker, at det er uklart, hvordan en ladestander i sig selv kan give anledning til en emissionsreduktion, idet det forventes at flere ladestanderer indirekte vil kunne medvirke til at flere biler skiftes til el frem for fossile brændstoffer. I givet fald bør den nævnte mulighed for at indregne emissionsreduktioner også gælde i forbindelse med opsætningen af tankfaciliteter til eksempelvis biogas og andre alternative brændstoffer baseret på vedvarende energi.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at lovforslaget giver ministeren hjemmel til at lade elladestanderer generere infrastrukturkreditter. I det reviderede lovforslag er det præciseret, at ministerens benyttelse af hjemlen skal bygge på en politisk aftale herom. Samtidig forudsætter anvendelse af hjemlen, at der fastlægges en metode til at kunne tildele sådanne infrastrukturkreditter.

4.11. Høringssvar vedrørende flertællingsmekanismer

Ørsted mener, at Danmark ifølge basisfremskrivningen 2020 ser ud til at opfylde VE II-direktivets krav til vedvarende energi i transportsektoren i 2030 uden yderligere tiltag ikke er et godt argument for ikke at fastsætte de rammebetingelser for udvikling af PtX, som er nødvendige for teknologiens videreudvikling i Danmark. Reglerne for forbrug af PtX brændstoffer burde være eksplicite og klare på linje med VE II-direktivets rammebetingelserne. Et eksempel herpå er krav til, at brint brugt som feedstock til produktion af almindelige brændstoffer medregnes i målopfyldelse ifølge direktivets artikel 25.1(a), og som ikke refereres til i lovforslaget. Et andet eksempel kunne være flertællingsmekanismer, som ikke sikrer teknologineutralitet: Hvis man er nødt til at indføre incitamenter til VE-forbrug i en bestemt transportsektor, fx søfart eller luftfart, så burde flertælling være lige for alle brændstoffer i sektoren, og ikke kun for biobrændstoffer.

DAKA Denmark A/S mener, at der i biobrændstofloven også skal tages hensyn til affaldshierarkiet og det ikke skal tillades, at restprodukter, som kan anvendes højere

i affaldshierarkiet, må anvendes til biobrændstof og være omfattet af iblandingskravet eller fortrængningskravet.

DAKA Denmark A/S anfører, at såfremt dobbelttællingsmekanismen fjernes fra bilag 1 del B, er der stor risiko for, at affaldsbaserede bæredygtige 2. generations biobrændstoffer vil forsvinde fra det danske marked.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der er indgået en politisk aftale om et CO₂-fortrængningskrav på 3,4 pct. i 2022-24 stigende til i udgangspunktet 5,2 pct. i 2025, 6 pct. i 2028 og 7 pct. i 2030 og frem. Det bemærkes endvidere, at affaldsbaserede biobrændstoffer produceret af råvarer på bilag 1, del B forventeligt vil have en høj CO₂-fortrængning.

4.12. Høringssvar vedrørende krav om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i iblandingskrav eller drivhusreduktionskrav

Ørsted er bekymrede over, at ministeren gives en hjemmel til at fastsætte regler om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i iblandingskrav eller drivhusreduktionskrav. Der er tale om en overimplementering af VE II-direktivet. I direktivet kræves der ikke, at reduktionerne skal ligge ud over de reduktioner, der hidrører fra offentligt støttede projekter. Ørsted anfører, at et sådan krav endvidere vil kunne føre til, at målet ikke opfyldes. Det ville ikke skyldes, at der ikke bliver produceret nok VE-brændstof i Danmark, men fordi Danmark har begrænset sig selv i forhold til, hvor meget det må medregne i målopfyldelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det fremgår af VE II-direktivets artikel 4 at støtteordninger skal indrettes, så de maksimerer integration af vedvarende elektricitet og undgår unødvendige forvriddinger af markedet. Af VE II-direktivets definitioner fremgår også, at både produktionsstøtte, leverandør-forpligtelser og oprindelsesgaranter, ETS mv. opfattes som støtteordning. Af artikel 19 i direktivet fremgår det, at støtteordninger som udgangspunkt ikke bør blandes sammen. Det bemærkes endvidere, at den samme holdning fremgår af de nuværende statsstøtteguidelines, idet Europa-Kommissionen ikke anser produktionsstøtte til brændstoffer, der også tæller mod et iblandingskrav for at have incitamentseffekt. Det bemærkes hertil, at formålet bl.a. er at sikre en lige konkurrence.

4.13. Høringssvar vedrørende biobrændstoflovens formål

Wind Denmark anfører, at selvom Danmark har en elektrisk vognpark, der langt overstiger gasdrevne køretøjer, at Danmark har en af verdens mest veludviklede tankeinfrastrukturer til brint og det faktum, samt at VEII-direktivet eksplicit giver disse brændstoffer en rolle i målopfyldelsen, kan det undre, at lovforslaget viderefører nuværende diskriminerende praksis, hvor kun "bæredygtige" biobrændstoffer fremmes,

fremfor at ændre den til *Lov om VE-brændstoffer* og dermed gøre den markedsbaseret og teknologineutral.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at en eventuel ændring af lovens titel vil blive taget med i overvejelserne ved den næste ændring af biobrændstofloven.

4.14. Høringssvar vedrørende øvrige biobrændstoffer

Emmelev bemærker, at lovforslagets § 2 ikke indeholder de krav, der kan og vil blive stillet til iblanding af biobrændstoffer og reduktion af drivhusgasser inden for transportsektoren i årene efter 2021.

De Danske Bilimportører bemærker, at lovforslaget tager udgangspunkt i gældende ret, men tager ikke højde for det udkast til lovforslag om ændring af biobrændstofloven m.v., der blev sendt i høring den 12. oktober 2020

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det omtalte lovforslag ikke var vedtaget på tidspunktet for høring af dette lovforslag, og derfor ikke var afspejlet heri. Inden fremsættelse af lovforslaget, vil det blive tilpasset ny lovgivning, der er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelse.

5. Lov om fremme af vedvarende energi - Krav til bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler, der anvendes til produktion af elektricitet, varme, køling eller brændsler (direktivets artikel 29-31).

5.1. Høringssvar vedrørende bemyndigelsesbestemmelser

Dansk Skovforening og Danske Halmleverandører er bekymrede over, at klimaenergi- og forsyningsministeren med lovforslaget får meget brede bemyndigelser.

DI noterer sig, at lovforslaget blandt andet implementerer den politiske aftale af 2. oktober 2020 om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi, som er en del af klimaaftalen for energi og industri mv fra 22. juni 2020. DI mener, at når der med ministerens bemyndigelse skal fastsættes bæredygtighedskriterier, regler og krav til biomasse og laves nye bekendtgørelser herom, er det vigtigt, at det beror på brede politiske aftaler med så langsigtede perspektiver som muligt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at bemyndigelsen for det første vil blive anvendt til at implementere dele af VE-direktivet og for det andet til fastsættelse af supplerende nationale krav. Den konkrete anvendelse af bemyndigelsen til at fastsætte supplerende nationale krav vil afhænge af politiske aftaler på området og ske ved bekendtgørelse efter forelæggelse for den relevante aftalekreds. Bemyndigelsen vil bl.a. blive udnyttet til at udmønte den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi af 2. oktober 2020. Der er på baggrund af denne

aftale udarbejdet et udkast til hhv. en bæredygtighedsbekendtgørelse og en håndbogsbekendtgørelse, som har til hensigt at udmønte VE-direktivet og politiske aftaler i konkrete administrerbare regler.

5.2. Høringssvar vedrørende definitioner

Dansk Skovforening vurderer ikke, at VE-direktivets definition af "restprodukt" er tilstrækkelig bredt til at kunne rumme skovbrug. Dansk Skovforening foreslår, at restprodukt fra skov i stedet defineres som *træbiomasse, der ikke kan anvendes eller afsættes til mere varige træprodukter*. Derudover anfører Dansk Skovforening, at det bør være muligt at anvende f.eks. powerkulturer som et produkt, der må anvendes til energiformål.

Dansk Skovforening mener, at dét, at Danmark ønsker, at kun en særlig fraktion af restprodukterne anvendes til energiformål, hvis der ikke findes tilstrækkelig dokumentation for bæredygtig drift, og derfor indsætter et diameterkrav i det særlige danske klimakrav, ikke har noget med definitionen af restprodukter fra skovbruget at gøre

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at lovforslagets definition af restprodukt følger VE-direktivets definition, og det er derfor ikke muligt at ændre definitionen. Direktivets definition lyder "et stof, som ikke er det slutprodukt eller de slutprodukter, der er det direkte formål med en produktionsproces, og processen er ikke bevidst ændret for at producere det". I tillæg til denne definition vil der blive stillet dokumentationskrav til de aktører, der ønsker at opfylde det ekstra danske klimakrav ved udelukkende at bruge restprodukter (mulighed c). De skal dokumentere, at de kun bruger træ under 20 cm i diameter eller at højst 50 pct. af det afsatte træ fra kildeområdet afsættes til energiformål. Ministeriet bemærker, at Dansk Skovforening opfordrer til, at træ fra "powerkulturer", som er dyrkning af hurtigvoksende træarter til biomasse sammen med langsommere voksende arter til gavntre, anerkendes som biomasse, der må anvendes til energiformål. Hertil bemærker ministeriet, at direktivet ikke forhindrer, at der bruges primærprodukter fra skove, herunder fra powerkulturer, til energiformål. Det ekstra danske klimabæredygtighedskrav, som følge af den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse af 2. oktober 2020, kan opfyldes ved enten a) at skovkulstoflageret er opretholdt, b) at skovene er skovcertificeret eller c) at der kun bruges restprodukter til energiformål. Det betyder konkret, at biomasse fra powerkulturer kan anvendes, så længe skovkulstoflageret er opretholdt, eller skovene er skovcertificeret. Ministeriet er enig med Skovforeningen i, at "diameterkravet" ikke ændrer definitionen af "restprodukt" som følger VE-direktivet, men skal opfattes som én måde at opfylde det ekstra danske klimabæredygtighedskrav på.

Biogas Danmark anbefaler, at man i definitionen af affald henviser til den eksisterende nationale implementering af affaldsdirektivet i affaldslovgivningen fremfor til EU's affaldsdirektiv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at definitionen også skal kunne omfatte affald uden for Danmarks grænser, hvorfor der lægges op til at anvende definitionen af affald i EU's affaldsdirektiv. Fortolkningen af, hvornår der i konkrete tilfælde er tale om affald, ligger hos den ansvarlige nationale myndighed.

Daka Denmark A/S anbefaler, at olie og gas fra genanvendt kulstofbrændsel (pyrolyseolie fra affaldsplast, der ikke kan mekanisk genanvendes) defineres som vedvarende energi.

Nature Energy bemærker, at det gennem materialet er svært at se, hvilken status PtX-løsninger vil få. Eksempelvis metanisering, hvor CO₂ og H₂ blandes og skaber CH₄, som injiceres i gasnettet på lige fod med opgraderet biogas. Opmærksomheden her vedrører blandt andet § 1, nr. 2, om ændring af "Lov om fremme af vedvarende energi" og § 2 stk. 2, hvori vedvarende energikilder defineres. Her vil der med det skrevne ikke være metanisering/PtX-løsninger omfattet, og sådanne vil dermed ikke være at betragte som vedvarende energikilder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at den foreslåede definition af vedvarende energi i VE-loven, er samme definition som anvendes i VE-direktivet, og definitionen kan derfor ikke udvides.

92-gruppen opfordrer til, at kildeområder, som minimum defineres efter følgende principper: A) At kun områder som ejes eller forpagtes af leverandøren, kan medtages i et "kildeområde". Dette vil forhindre, at en ikke-bæredygtig skovejer medtager naboens bæredygtigt drevne skov eller et nærliggende naturreservat i sit eget "kildeområde" og derefter kan fælde hele sin egen skov og stadig opfylde kravet om, at max 50 pct. af træet i kildeområdet brændes til energiformål. B) At indberetningen af kildeområdet ikke må udelukke områder, som leverandøren ejer/råder over. Dette vil forhindre, at en skovejer ikke blot kan opfylde bæredygtighedskriterierne ved at tilpasse "kildeområdet", så det ikke medtager arealer, som vedkommende har forvaltet ikke-bæredygtigt. C) At det ikke må være op til leverandøren selv at indberette/definere kildeområdet, og at kildeområder der foreslås af leverandøren, bør godkendes af myndighederne.

Dansk Skovforening ønsker, at Danmark som helhed kan betragtes som et "kildeområde".

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at VE-direktivet definerer "kildeområde", som "et geografisk afgrænset område, som råprodukter i form af skovbiomasse stammer fra, hvorfra der er pålidelige og uafhængige oplysninger, og hvor forholdene er tilstrækkelig ensartede til, at risikoen i forbindelse med skovbiomassens bæredygtigheds- og lovlighedskarakteristika kan vurderes". 92-gruppens forslag ville ændre VE-direktivets definition af "kildeområde" til i stedet at betyde "skovejendom". En sådan ændring flugter ikke med den generelle implementeringsstra-

tegi, som er at implementere VE-direktivets krav uændret og tilføje tydelige supplerende ekstra danske krav. Dertil kommer, at en sådan ændring ikke kan rummes inden for rammerne af den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse af 2. oktober 2020.

Definitionen af "kildeområde" vil følge VE-direktivet og evt. kommende retningslinjer fra Kommissionen. På nuværende tidspunkt forventes den kommende bekendtgørelse og håndbog ikke at forhindre en biomasseproducent i at angive et helt land, som sit kildeområde, så længe landet er under 1,5 mio. km², hvilket Danmark er.

5.3. Høringssvar vedrørende aftale af 2. oktober 2020

Dansk Skovforening bakker op om implementeringen af de besluttede bæredygtighedskriterier for træbiomassen i VE-direktivet, men anfører dog, at de lovgivningsmæssige krav burde holde sig til at implementere direktivets krav. De supplerende danske krav mener Dansk Skovforening løses bedre via frivillige aftaler, der på sigt ville give en større fleksibilitet.

Dansk Skovforening anbefaler, at der i den kommende bekendtgørelse og håndbogen tydeligt skelnes mellem, hvad der er EU-krav, og hvad der er danske krav.

Associationen Dansk Biobrændsel (ADB) bifalder lovens sigte og særligt hensigten om bedre naturbeskyttelse og bæredygtighedsprofil for biomasse fra skovbrug. ADB kan til fulde tilslutte sig aftalegrundlagets, lovforslagets- og VE-direktivets krav til bæredygtighed.

Associationen Dansk Biobrændsel (ADB) finder, at undtagelserne for el- og varmeanlæg under 5 MW (2,5 MW fra 2023), industrianlæg under 20 MW (2,5 MW fra 2023) og producenter og importører af under 20.000 tons træpiller pr. år, reelt vil tillade store dele af forbruget at gå uden om bæredygtighedskravene, og at disse undtagelser udgør en urimelig konkurrence for bæredygtig produktion, import og energiproduktion. ADB håber, at Folketinget vil fjerne bundgrænserne eller stramme til en reel bagatelgrænse, så å der undgås evt. spekulation i at undgå bæredygtighedskravene.

Dansk Energi støtter op om den politiske aftale om bæredygtighed til træbiomasse til energi fra oktober 2020, men havde gerne set, at alle som anvender fast biomasse hurtigere blev omfattet af de kommende lovkrav og ikke først i 2025 efter en analyse i 2023.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig opbakningen til den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse af 2. oktober 2020, og bemærker, at ministeren med lovforslaget gives hjemmel til at omfatte flere aktører og anlæg fra 2025 efter samråd med aftalekredsen og miljøministeren. Ministeriet vil bestræbe sig på, at der i bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen tydeligt

skelnes mellem, hvad der er EU-krav, og hvad der er danske krav. Mht. Dansk Skovforenings bemærkning om, at VE-II direktivets krav alene bør minimumsimplementeres, henvises til, at formålet med aftalen om krav til bæredygtighed af træbiomasse af 2. oktober 2020 bl.a. har til formål i videst muligt omfang at mindske risikoen for, at der anvendes ikke-bæredygtig produceret biomasse i Danmark. Det er vurderingen, at VE-II direktivet eller frivillige aftaler ikke er tilstrækkelige til at opfylde dette.

92-gruppen og Preferred by Nature anbefaler, at der i lovgivningen stilles sociale bæredygtighedskrav, da biomassen der anvendes i Danmark i en vis udstrækning oprinder fra lande/områder, hvor der er risiko for uacceptable sociale forhold (arbejdstagerrettigheder, oprindelige folk, lokal befolkning mv).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at såfremt der på et tidspunkt indgås politisk aftale om sociale bæredygtighedskriterier vil hjemlen i forslaget til § 56 c, stk. 1, nr. 1, der bl.a. giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om bæredygtighedskriterier, kunne anvendes til at fastsætte sociale bæredygtighedskriterier.

Dansk Skovforening mener, at kravet om, at rester fra træindustrien skal opfylde bæredygtighedskrav bør udgå. Reguleringen bør følge primærproduktet. Der er tale om et reelt restprodukt af produktionen f.eks. savsmuld, og der findes ikke nødvendigvis alternativ anvendelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at krav til rester fra træindustrien indgår i den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi. Dansk Energi og Dansk Fjernvarmes brancheaftale for bæredygtig biomasse indeholdt også krav til rester fra træindustri. Det blev med den politiske aftale besluttet at fastholde niveauet af krav fra brancheaftalen. Formålet er bl.a. at undgå, at der er biomassetyper, som der ikke stilles krav til, som kan risikere at åbne for en udokumenteret biomasseanvendelse, som indebærer en større risiko ift. bæredygtigheden.

Dansk Skovforening mener, at det kan blive svært at dokumentere opfyldelse af krav til træbiomasse fra ikke-skov f.eks. læhegn og små træbevoksede arealer i det åbne land, pleje langs infrastruktur og parkpleje. Foreningen foreslår derfor, at krav til træ fra ikke-skov udskydes til der er et system, som kan håndtere dokumentationen. Det kan være procescertificering/dokumentation, men det er også vigtigt, at der bliver mulighed for alternativ dokumentation ud over arealcertificeringerne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at krav til biomasse fra ikke-skov indgår i den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi. Formålet er bl.a. at undgå, at der er biomassetyper, som der ikke stilles krav til, som kan risikere at åbne for en udokumenteret biomasseanvendelse, som indebærer en større risiko ift. bæredygtigheden. Ministeriet bemærker samtidig, at

der er lempeligere krav til biomasse fra ikke-skov for at undgå, at der stilles vanskelige og ikke-proportionale krav. Der stilles således alene krav om reetablering og krav om risikovurdering og risikominimering ift. naturværdier og drivhusgasemissioner. Ift. drivhusgasemissioner vil standardfaktorer kunne anvendes, hvorfor det vurderes, at det vil være muligt for aktører at opfylde kravene. Der stilles ikke krav til have/parkaffald eller biomasse fra infrastrukturprojekter. Der vil være mulighed for alternativ dokumentation. En nærmere gennemgang af, hvordan kravene kan opfyldes, er beskrevet i håndbogsbekendtgørelsen.

5.4. Høringssvar vedrørende bæredygtighedskrav for skovbiomasse

Dansk Energi finder, at det burde fremgå tydeligere, at lovkravene, som beskrevet i VE-direktivet, baseres på en risikobaseret tilgang.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at de krav, der vil blive fastsat med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser vil være baseret på en risikobaseret tilgang, idet kravene kan opfyldes på forskellige niveauer og følger det princip, at jo større risiko, jo mere skal aktørerne gøre for at dokumentere overholdelse. Dette vil også fremgå af bekendtgørelse og håndbogsbekendtgørelse.

92-gruppen mener, at det, i kravet om at fældede skove genplantes, skal gøres klart, at man ikke må erstatte naturskove med f.eks. plantager med eksotiske arter. Arts-sammensætningen og brug af hjemmehørende arter er afgørende for, at der skabes de samme levesteder for biodiversitet i de genplantede skove.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der på dette punkt kan være en konflikt mellem klimahensyn, der tilsiger, at arealet hurtigst muligt skal blive til skov igen, og miljø/biodiversitetshensyn, der tilsiger, at skoven skal være så "naturlig" som muligt, også selv om det betyder, at det tager længere tid inden en ny træbevoksning har etableret sig. Ministeriet vil udmønte denne afvejning i håndbogsbekendtgørelsen i overensstemmelse med retningslinjer fra EU-Kommissionen. Et hensyn om ikke at erstatte primær skov med plantage vil desuden indgå i kravet om at beskytte særligt værdifulde områder.

92-gruppen anfører, at det bør stilles som krav, at lande hvorfra der leveres skovbiomasse både skal være en part til Parisaftalen og have en NDC (dvs. et klimamål: "Nationally Determined Contribution"), der medregner arealsektoren og have love, der sikrer, at niveauet af kulstoflagre og –dræn i skovene opretholdes eller forbedres inden for en 10-årig horisont. 92-gruppen foreslår, at tidshorisonten for "sikring af niveauet af kulstoflagre og –dræn i skovene opretholdes eller forbedres" præciseres ved at erstatte "lang sigt" med "indenfor 10 år".

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at formålet med direktivets krav vedrørende Parisaftalen og LULUCF er, at minimere risikoen for, at skovkulstoflagrene reduceres uden at reduktionen medregnes i forhold til opfyldelsen af landets

klimamål. En måde at opfylde direktivets krav på er derfor, at landet, hvor biomassen kommer fra, er part i Parisaftalen og medregner arealsektoren (LULUCF) i sine reduktionsmål eller har love om at bevare kulstoflagrene. Kravet kan også opfyldes, hvis der findes systemer på regionalt niveau, som sikrer, at niveauet af kulstoflagre opretholdes, eller forbedres i de skove, som biomassen kommer fra.

92-gruppens forslag vedr. "lang sigt" ville ændre i VE-direktivets krav. Ministeriet bemærker dog samtidig, at lovforslaget vil implementere kravene i den politiske aftale om bæredygtighedskrav til træbiomasse til energi af 2. oktober 2020, der indeholder supplerende danske krav, herunder et ekstra dansk klimakrav, der har omtrent samme formål, som forslagene fra 92-gruppen, idet skovkulstoflagrene skal været opretholdt, også på kortere sigt, ellers stilles der krav om skovcertificering, eller at der kun anvendes restprodukter. Dette vil fremgå af den kommende håndbogsbekendtgørelse.

Dansk Skovforening bemærker, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at biomassen skal være så bæredygtig som muligt. Dansk Skovforening foreslår, at der i stedet står, at biomassen skal være bæredygtig, da der ikke bør være tale om gradbøjning af "bæredygtig".

Dansk Skovforening påpeger, at det bør fremgå af lovforslaget, at brug af skovbiomasse til energi både kan have negative og positive effekter på biodiversiteten. Fx kan mere lys til skovbunden og træerne gavne dyre- og planteliv, og er vitalt for at bevoksningen kan udvikle sig til store dimensioner, som kan anvendes i bygge- og møbelindustrien senere.

Dansk Skovforening ønsker ikke, at der sondres mellem importeret og nationalt produceret træ.

Dansk Skovforening bemærker, at det er vigtigt, at kravet om beskyttelse af internationalt og nationalt udlagte naturbeskyttelsesområder, herunder vådområder og tørvemoser tolkes korrekt, så der stadig kan udtages træbiomasse fra områderne, men selvfølgelig i respekt for udpegningerne og den påvirkning driften kan have på biodiversiteten.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at formålet med bæredygtighedskravene er at mindske risikoen for ikke-bæredygtig hugst og for negative effekter på klima og biodiversitet som følge af et stigende forbrug af træbiomasse til energiformål. Bemærkningerne til lovforslaget er præciseret for at klargøre dette. Der skelnes ikke mellem importeret og nationalt produceret træ, idet dette følger af internationale handelsregler, hvorfor også VE-direktivets krav gælder uanset geografisk oprindelse. Det vil således fremgå af bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen, at bæredygtighedskrav m.v. gælder uanset biomassens geografiske oprindelse. Ministeriet er enig i, at det er vigtigt at "naturbeskyttelsesområder"

tolkes korrekt og retningslinjer herfor vil indgå i den kommende håndbogsbekendtgørelse.

5.5. Høringssvar vedrørende ekstra danske klimakrav

Valgmuligheder i opfyldelsen af kravet.

92-gruppen bemærker, at der bør stilles krav om, at *alle* de tre ekstra danske klimakrav skal overholdes. Gruppen mener ikke, at kravet om, at der ikke anvendes træ over 20 cm i diameter giver sikkerhed for at opnå klimabæredygtighed, da den positive effekt undergraves ved at tilføje eller” at op til 50 pct. af alt træ, der tages ud af et ”kildeområde”, kan brændes som biomasse. Hele træer, der ikke lever op til 20 cm kravet kan således alligevel blive defineret som et restprodukt på grund af 50 pct. kravet.

92-gruppen foreslår, at der udarbejdes en definition for restprodukter, der både gennemfører affaldshierarkiet og kræver max 20 cm tykkelse og at max 50 pct. af biomassen fra et kildeområde må gå til energiformål.

Preferred by Nature (PbN) vurderer, at markederne generelt sikrer, at biomasse i vid udstrækning fremstilles af restprodukter, men at det alligevel er fornuftigt at stille enkle og operationelle krav, der kan sikre, at 'industrietræ' ikke anvendes til biomasseproduktion. Lovgivningen bør sikre dette uanset land/kildeområde, og uanset om skovene er certificerede eller ej. PbN bemærker, at skovcertificeringsstandarder ikke stiller konkrete krav om, hvordan træeffekter afsættes, men stiller nogle krav, der indirekte sikrer, at der helt overvejende anvendes resttræ til biomasseproduktion. PbN vurderer dog, at det vil være fornuftigt at stille eksplicit krav om brug af resttræ, også selvom skovene er certificerede efter FSC eller PEFC standarder. PbN mener der bør stilles krav om følgende:

- 1) a) og c) (skovkulstoflageret er opretholdt og der anvendes kun restprodukter) eller
- 2) b) og c) (skovene er skovcertificerede og der anvendes kun restprodukter).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at i aftale om bæredygtighedskrav til energi indgår et ekstra dansk krav til klimabæredygtighed set i forhold til kravene i revideret direktiv for vedvarende energi (VE-II). Det ekstra danske klimakrav kan opfyldes på en af følgende tre måder, a) skovkulstoflageret er opretholdt eller b) skovene i kildeområdet er skovcertificeret eller c) der må kun bruges restprodukter. Formålet med det ekstra danske klimakrav er at mindske risikoen for negative effekter for klima og biodiversitet ved at undgå biomasse fra dedikeret hugst af hele træer til energi fra områder, hvor skovkulstoflageret falder, og hvor skovene ikke dokumenteret drives bæredygtigt. 92-gruppens og PbNs ønsker om at skærpe det danske klimakrav, således, at de to eller tre måder at opfylde kravet på, bliver obligatoriske og ikke valgmuligheder, ville mindske fleksibiliteten i den politiske aftale og balancen mellem på den ene side at mindske risikoen for, at der anvendes ikke-

bæredygtig produceret biomasse og på den anden side, at der tages hensyn til forsyningssikkerheden og forbrugernes varmepriser. Ønskerne kan således ikke opfyldes inden for rammerne af den politiske aftale.

Dokumentationskrav til "restprodukter"

PbN mener, at det bør præciseres, at definitionen af restprodukt også er gældende for rester fra skovbrug, og at dokumentationskrav til "restprodukter" som følge af den politiske aftale (ikke træ over 20 cm. i diameter eller højst 50 pct. af det afsatte træ må gå til energi) skal gælde i tillæg til VE-direktivets generelle definition af restprodukt. PbN mener endvidere, at det bør præciseres, hvordan procentsatsen skal beregnes, herunder hvilken tidsperiode den skal baseres på, samt om den udelukkende skal baseres på træ fra områder inden for kildeområdet, der opfylder skovdefinitionen.

Dansk Skovforening opfordrer til, at det i lovbemærkningerne uddybes, hvilken slags diameter, der forventes anvendt i forhold til kravet om max 20 cm for stammetræ. Foreningen påpeger, at det bliver svært at dokumentere en diametergrænse for hugstrestre, og at træer af ringe kvalitet bør kunne anvendes til energi uanset deres diameter. Foreningen nævner eksempler på, at det kan være fornuftigt at anvende træ over 20 cm i diameter til energi. Foreningen mener, at et diameterkrav kan gå ud over en fornuftig forvaltning af blandet skov, hvor der ofte er træarter, som industrien ikke ønsker at aftage, men som forvaltningsmæssigt skal fjernes for at få en god kvalitet på andre træer. Foreningen mener, at det kan medføre en forarmning af artsdiversiteten, hvis alle ikke "industrivenlige" træer skal fældes, inden de når 20 cm i diameter. Foreningen erkender, at det er svært at lave en simpel konsistent definition af "restprodukter".

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det danske klimakrav vil kunne opfyldes på flere måder, jf. den politiske aftale. Kravet vil derfor ikke tvinge nogen til at fælde alle ikke industrivenlige træer, inden de når 20 cm i diameter. Kravet vil heller ikke udelukke anvendelse af træer af ringe kvalitet eller træer over 20 cm i diameter til energi, idet sådanne kan anvendes, hvis skovkulstoflageret er opretholdt (a) eller hvis skoven er skovcertificeret (b) eller hvis højst 50 pct. af biomassen fra kildeområdet afsættes til energiformål (c). Ministeriet kan bekræfte, at dokumentationskravene vedrørende 20 cm og 50 pct. gælder i tillæg til VE-direktivets generelle definition af "restprodukt". Den nærmere beskrivelse af, hvordan 50 procentgrænsen skal beregnes vil fremgå af den kommende håndbogsbekendtgørelse.

Opretholdelse af skovkulstoflageret på "kortere" sigt.

Dansk Skovforening mener, at "kortere sigt" bør udelades af det ekstra danske klimakrav, idet det grundet fx skæv aldersfordeling kan give mening at fælde mere end tilvæksten i perioder. Det kan være områder, hvor der fx er sygdomsangreb,

stormfald eller hvor der er plantet mange nåletræsskove samtidig, som nu er hugst-moden. Efterlades disse bevoksninger for længe, kan de gå i opløsning, hvorved det træ, der skal gå til bygningstræ ender med at miste sin kvalitet og ende som træ til energi. Det er derfor vigtigt, at "kort sigt" ikke tolkes for rigidt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det fremgår af den politiske aftale, at det ekstra dansk krav til klimabæredygtighed, skal bidrage til, at skovkulstoflagrene ikke går tilbage på kortere og mellemlang sigt. Formålet med dette er, at træbiomasse i Danmark kommer fra steder, hvor skovenes kulstoflagre og –dræn opretholdes. Det bemærkes, at det fortsat være muligt at bruge træ fra stormfald og sygdomsramte træer. Reglerne vil blive præciseret i den kommende Håndbogsbekendtgørelse.

5.6. Høringssvar vedrørende identificering og beskyttelse af værdifulde områder og arter

Preferred by Nature anfører, at det er helt afgørende for en ensartet og robust implementering af ønsket om at identificere og beskytte særligt værdifulde områder og særlige arter, at lovgivningen henviser til klare og auditerbare definitioner og afgrænsninger af både 'værdifulde områder' og 'særlige arter'. Uden en klar og præcis afgrænsning, åbnes der mulighed for en betydelige variation i tolkning af kravet og dermed hvilke områder og arter, de enkelte aktører vil tilstræbe at sikre.

Preferred by Nature anbefaler, at der stilles eksplicit krav om, at biomasseproducenter skal sikre, at træer af høj biologisk værdi, herunder også dødt træ af høj biologisk værdi, efterlades på skovarealer i forbindelse med biomasseproduktion svarende til de krav, der gælder i forbindelse med f.eks. FSC Skovcertificering.

Dansk Skovforening mener ikke, at den danske rødliste er retvisende, idet den også har medregnet arter, der mangler oplysninger om, som truede. Foreningen anbefaler, at det vurderes nærmere hvilke arter, der konkret skal beskyttes, og hvordan de skal erkendes i skoven i stedet for blot at sige rødlisten. Foreningen efterspørger, hvordan særlig værdifulde områder defineres og finder det vigtigt, at der ikke kommer en tolkning om, at f.eks. Natura 2000-arealer er særligt værdifulde områder, så produktion af biomasse i de områder udelukkes.

92-gruppen foreslår, at kravet om, at særligt værdifulde områder identificeres og beskyttes, samt krav om hensyn til særlige arter håndteres således at:

- A. For FSC-certificerede skove kan det antages at særligt værdifulde områder er blevet identificeret og beskyttet.
- B. For ikke FSC-certificerede skove må det kræves, at leverandøren kan dokumentere, at området biomassen stammer fra er "ikke-beskyttelsesværdigt". Dette skal kunne dokumenteres før biomasses kan bruges til dansk energiproduktion.

C. Der mangler en specificering af, hvilke kriterie man vil bruge ved identifikation af de særligt værdifulde områder. Det er vigtigt at referere klart til standarder eller redskaber der har klare definitioner og krav til registrering. Eksempelvis Naturstyrelsens redskaber til naturværdibedømmelse, HCV toolkits eller robuste certificeringsstandarder (FSC).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at den kommende håndbogsbekendtgørelse vil præcisere, hvordan kravet skal fortolkes, herunder både "værdifulde områder" og "særlige arter". Det vil her bl.a. fremgå, at FSC vil gælde som dokumentation for, at kravet er opfyldt, og der vil blive henvist til principperne for High Conservation Value. Ministeriet vil desuden i håndbogsbekendtgørelsen tilføje et krav om, at et antal træer efterlades til naturligt henfald og død.

5.7. Høringssvar vedrørende bæredygtighedskriterier til landbrugsbiomasse

Landbrugets Biomasseleverandører bemærker, at energiafgrøder og biomasser som med fordel kan anvendes til dyrefoder, så vidt muligt skal udfases i energiproduktionen og at halm og husdyrgødning skal fremmes i energiproduktionen.

Danske Halmleverandører udtrykker en særlig bekymring for implementeringen inden 30. juni 2021, da manglen af klarhed i VE-direktivet ift. krav og dokumentation for bæredygtighedskrav til halm giver usikkerhed, samt at der mangler systemer til dokumentation om halmens bæredygtighed.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der på nuværende tidspunkt findes nationale regler, der regulerer brugen af energiafgrøder i biogasproduktionen. Der stilles ingen direkte krav til brugen af foderegnede biomasser i VE-direktivet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er opmærksom på, at der på nuværende tidspunkt er uklarhed vedrørende bæredygtighedskriterier og dokumentationskrav til affalds- og restprodukter fra landbrugsarealer, herunder halm. Dette skyldes, at Ministeriet fortsat afventer nærmere vejledning fra Kommissionen. Når retningslinjerne foreligger, vil reglerne på den baggrund blive udmøntet i bekendtgørelser, der udsendes i høring inden ikrafttrædelse.

5.8. Høringssvar vedrørende indberetning

Landbrug og Fødevarer er kritisk over for indførelse af nye systemer til at dokumentere bæredygtighedskravene til landbrugsarealer og anbefaler, at nogle af de oplysninger, der allerede indberettes, anvendes som dokumentation.

Landbrugets Biomasseleverandører mener, at dokumentationskrav for anvendelse af de bæredygtige biomasser som halm og husdyrgødning skal minimeres og at det samtidig skal sikres, at anvendelse af øvrige biomasser i biogasanlæg, skal overholde bæredygtighedskriterier.

Danske Halmleverandører bemærker, at nogle informationer i forvejen indberettes til Landbrugsstyrelsen, og der opfordres dermed til, at der kun skal indsendes oplysninger til staten én gang.

Biogas Danmark kan tilslutte sig direktivets krav om overvågning og vurdering af jordkvaliteten og kulstofindholdet. Biogas Danmark opfordrer til, at det i videst muligt omfang baseres på eksisterende indberetninger og overvågning, herunder den overvågning, der gennem mange år er foretaget af jordens kulstofindhold.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker at det er vigtigt at sikre, at de indberettede oplysninger muliggør administration og opfyldelse af de retningslinjer der fremgår af VE-direktivet og eventuelle nationale krav, samt opfyldelse af Danmarks indberetningsforpligtelser over for EU. I den udstrækning det er muligt, vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overveje hvordan indberetning kan indrettes smidigt og evt. strømlines med eksisterende indberetninger.

5.9. Høringssvar vedrørende indsamling af data

Dansk Skovforening bemærker, at i forhold til omtalen af dokumentation, LF s. 93, bør det blive nævnt, at alternativ dokumentation også kan anvendes.

HOFOR er bekymrede for, at der bliver indført unødigt arbejdskrævende procedurer og begrænsninger som følge af, at der introduceres nye krav, når lov omsættes til vejledning.

92-gruppen bemærker, at det er vigtigt at den kommende bekendtgørelse og håndbog sikrer, at data om årlig mængde indkøbt og anvendt biomasse indleveres til Energistyrelsen, uanset om der også er tredje parts verificering. Kravene til, hvordan virksomhederne indleverer sådanne data, er afgørende for, om data også kan anvendes til opfyldelse af andre formål, som f.eks. klimaministerens årlige klimastatus jvf. Klimalovens § 6.

92-gruppen bemærker, at aftalen fra 2. oktober 2020 sætter mht. biomasse "krav om at særligt værdifulde områder identificeres og beskyttes. Samt krav om hensyn til særlige arter". Aftalen sætter endvidere krav om fx, at virksomhederne dokumenterer, at skovens kulstofpulje i kildeområdet ikke går tilbage på kort mellemlang sigt. Begge krav er områdespecifikke. For at kunne dokumentere, at disse områdespecifikke krav overholdes, er det derfor nødvendigt, at de data virksomhederne indleverer, indeholder præcise koordinater for det kildeområde, det pågældende parti biomasse stammer fra.

92-gruppen mener, at for at stimulere de danske virksomheder til at bruge så lidt og så bæredygtigt biomasse som muligt, er det vigtigt, at Energistyrelsen, på baggrund

af data fra virksomhedernes egne indberetning, årligt fremlægger objektiv information om hvilke typer biobrændstoffer og biomasse de enkelte virksomheder har benyttet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det vil blive præciseret i bekendtgørelse og håndbogs bekendtgørelse, at alternativ dokumentation også kan anvendes. Ministeriet bestræber sig på at indberetning- og dokumentationskrav ikke bliver unødigt omfattende.

5.10. Høringssvar vedrørende biogas til transport

Nature Energy bemærker, at særligt i forhold til anvendelse af biogas til transport har den nuværende lovgivning ofte givet anledning til misforståelser, om hvorvidt der eksempelvis ydes støtte til biogas til transport. Nature Energy vil derfor gerne opfordre til, at der i forbindelse med, at VE-loven er til revision, også sikres, at der i den kommende udgave sker en præcisering af, hvorvidt der omtales rå biogas eller opgraderet/renset biogas. Det vil uvægerligt reducere omfanget af forkerte tolkninger, hvis der foretages en præcisering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer, at der kan være behov for en præcisering af, hvornår der ydes støtte til biogas der anvendes i transportsektoren. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der i lovforslagets § 56 d står, at hverken rå eller opgraderet biogas, der anvendes i transportsektoren, er omfattet af lovforslagets bæredygtighedskrav, men i stedet som udgangspunkt reguleres i biobrændstofloven.

5.11. Høringssvar vedrørende andre emner

Dansk Skovforening bemærker, at det i lovforslaget beskrives, at håndbogen løbende vil blive holdt ajour og følge nye regler vedtaget af Kommissionen. Hvordan bliver disse ændringer formidlet til erhvervet?

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at håndbogen vil blive udstedt som en bekendtgørelse, som sendes i offentlig høring, hvor erhvervet kan orientere sig i håndbogen og indgive eventuelle bemærkninger til ændringer.

6. Generelle betragtninger

HOFOR foreslår, at der i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tydeliggøres, at kravet om at øge anvendelse af vedvarende energi er opfyldt, når der anvendes effektiv fjernvarme og fjernkøling, samt at det overvejes, om der bør tilføjes en definition af effektiv fjernvarme i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Dansk Fjernvarme bemærker ligeledes, at definitionerne af effektiv fjernvarme og fjernkøling bør sidestilles med energi fra vedvarende energikilder, og at det tydeliggøres i loven, at det er tilfældet.

Dansk Fjernvarme stiller spørgsmålstegn ved, at lossepladsgas anses for vedvarende energi, når elektricitet og varme fra affaldsforbrænding ikke er omfattet af VE II-direktivets definition af vedvarende energi, jf. art. 2, nr. 1.

Dansk Fjernvarme og HOFOR foreslår, at det gøres lovpligtigt med et årligt serviceeftersyn på fjernvarmeinstallationen i udlejningsejendomme, hvis udlejer skal kunne sende incitamentstariffen videre til forbrugerne. Endvidere foreslås det, at det lovpligtige serviceeftersyn skal være fra en certificeret servicemontør, der har den nødvendige fjernvarmefaglige viden.

HOFOR foreslår, at der med indarbejdelsen af definitionen af overskudsvarme tages de nødvendige initiativer, således at kommercielt drevne kølekompressorer omfattet af Fjernkølingsloven kan sælge den overskudsvarme, som disse uundgåeligt producerer. HOFOR bemærker, at grunden til dette forslag er, at det i dag er uafklaret, hvordan markedsbaserede kommunalt ejede fjernkølingsselskaber får mulighed for og incitament til, baseret på ikke-diskriminerende kriterier, at afsætte uundgåelig overskudsvarme til et fjernvarmesystem.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker om indsættelsen af definitionen af VE-kilder i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at formålet med indsættelsen af definitionen alene er at implementere definitionen af VE-kilder fra VE II-direktivet med henblik på at sikre en afgrænsning af loven på dette område, der svarer til VE II-direktivets. For så vidt angår den nærmere forståelse af, hvad definitionen af VE-kilder omfatter, vil det kunne uddybes og præciseres nærmere i forbindelse med udstedelse af regulering, som udmønter de i loven omhandlede bemyndigelser, herunder i forhold til krav til offentlige bygninger.

Endvidere bemærker ministeriet, at hensigten og formålet med et anlæg (varme-produktion eller køleproduktion) anses som vejledende for, hvorvidt overskudsvarme fra fjernkølings- eller køleproduktion kan betegnes som overskudsvarme. Varmepumper, som er etableret med den hensigt og det formål udelukkende at producere køling, hvorfra der genindvindes den uundgåelige spildvarme, anses som overskudsvarme fra en industrivirksomhed. Dermed vil både overskudsvarmen og varmeproduktionen – alt efter hvad hensigten og formålet med etableringen af anlægget har været – falde ind under varmforsyningslovens § 20 b. Med aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme fra 2019 blev det besluttet at indføre en prisregulering af overskudsvarme til gavn for klimaet, forbrugerne og virksomhederne. Dette blev bekræftet med klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Mulighed for og incitament til at udnytte overskudsvarme vil blive behandlet i forbindelse med udarbejdelsen af en model for prisregulering af overskudsvarme.

Ministeriet noterer Dansk Fjernvarmes spørgsmål om, at direktivets definition af vedvarende energi omfatter lossepladsgas, men ikke elektricitet og varme fra affaldsforbrænding og tager dette med som betragtninger til næstkommende revidering af reglerne.

Ministeret noterer ligeledes Dansk Fjernvarmes forslag om at gøre det lovpligtigt med et årligt serviceeftersyn på fjernvarmeinstallationer i udlejningsejendomme samt forslaget om at et evt. lovpligtigt eftersyn skal være foretaget af en certificeret servicemontør, og tager disse med som betragtninger til næstkommende revidering af reglerne.